

anarchotango... λίγα λόγια για μια "απροσδόκητη" σχέση

Ένα μεγάλο, σκουριασμένο σκαρί πιάνει σκάλα στο Μπουένος Άιρες, μια χειμωνιάτικη μέρα εκεί γύρω στα 1890...ας φανταστούμε ότι το λένε «Λιγουρία» και φτάνει θαλασσοδαρμένο από την ομώνυμη ιταλική περιφέρεια και το λιμάνι της Έννοβας. Κάποιες εξαντλημένες απ' το μακρύ ταξίδι φυγότροες, με εμφάνιση που παραπέμπει σε κομμάτια του μωσαϊκού της φτωχολογιάς, αποβιβάζονται με το αργό βήμα που υπαγορεύει ο φόβος για το άγνωστο, καθώς και το πιο άτιμο τρωκτικό, χειρότερο κι απ' αυτά που συνάντησαν στα βρώμικα καταστρώματα: η νοσταλγία. Ο ρυθμός όμως σταθερός: η ελπίδα κι η περιέργεια δίνουν την πρώτη ώθηση...

Πολλοί απ' αυτούς, όπως και από τους αντίστοιχους Ισπανούς και άλλους πολλούς που κατέβηκαν από τα παρακείμενα αραβοβόλια, εκτός από φτωχοί, είναι και περήφανοι για την εργατική τους καταγωγή. Και κάτι παραπάνω: έφυγαν κυνηγημένοι για τις ιδέες και τη δράση τους ως επαναστάτες ενάντια σε ό,τι οι ίδιοι θεωρούν κοινωνική αδικία κι εκμετάλλευση.

Είναι αυτοί που μεταζή άλλων στο εξής, αφενός θ' αποτελέσουν τη μαγιά που θα δώσει το ιδιαίτερο μουντό χρώμα της καθημερινής ζωής στα conventillos και στα arrabales του Buenos Aires και του Montevideo (τις παραγκουπόλεις και τις γειτονιές τους), και αφετέρου, μαζί με πολλούς ντόπιους κρεολούς και κυρίως τους ελευθερόφρονες γκάουστους της Πάμπας, θ' αποτελέσουν ένα από τα μαζικότερα και πιο μαχητικά ελευθεριακά-αναρχικά κινήματα του κόσμου, εκείνο της Αργεντινής.

“Un Viejo verde que gasta su dinero emborrachando a Lulu con el champagne hoy le nego el aumento a un pobre obrero que le pidio un pedazo mas de pan »

(«Ένας γερο-ξεκούτης που ξοδεύει τα λεφτά του Για να μεθώσει με σαμπάνια τη Λουλού, Σήμερα αρνήθηκε δυο ψίχουλα να δώσει παραπάνω σ' ένα φτωχό εργάτη που αύξησε του ζήτησε αυτουνού»)
Juan Carlos Marabía Catán

...Η ελεύθερη μετάφραση των στίχων αυτών από ένα tango του συνθέτη που μαζί με τον Άνχελ Βιγιόλντο έγραψε το πασίγνωστο “El Choclo”(«Το Καλαμπόκι»), είναι ενδεικτική της σχετικά άγνωστης εκείνης διάστασης του τάνγκο που επηρέαστηκε από τους παραπάνω αφανείς ήρωές μας. Το

τάνγκο δεν έγινε ποτέ ο κύριος πολιτικαίος τρόπος έκφρασης τους, όπως συνέβη με την πρόγνοή του milonga, στην οποία οι payadores libertarios (ελευθεριακοί τροβαδούροι) προσέδωσαν μια σαφώς πολιτική διάσταση, τραγουδώντας με τις κιθάρες τους για την επανάσταση και τους ήρωές της γύρω από τις φωτιές της πάμπας. Όμως γεννήθηκε και μεγάλωσε μαζί, στους ίδιους τόπους και την ίδια εποχή (περίπου 1880-1920) με το αργεντινικό αναρχικό κίνημα, σαν παιδιά που δεν είναι από τους ίδιους γονείς αλλά παίζουν στην ίδια γειτονιά και

μοιράζονται τα ίδια βιώματα: στην περίπτωση μας, την παντοειδή στέρηση που γεννά τη θλίψη, αλλά και το όραμα της ουτοπίας για ένα καλύτερο αήριο, τη μοναξιά, τον επιποθο αγώνα για τον επιούσιο και τη συντροφικότητα που αυτός συνεπάγεται, την οργή για τη στνήνη εκμετάλλευση του εργάτη αλλά και τον έρωτα, τις βραδινές τσάρκες με τις μικρές αποδράσεις στα μπικντέλα, στα ποικίλα στέκια αλλά και στις λέσχες των εργατικών συνδικάτων. Έτσι στάθηκε αναπόφευκτη μια όσμωση ανάμεσα τους, που οδήγησε σε μια σχέση όπως αυτή που διαγράφεται στους παραπάνω στίχους: αν και υπάρχουν, δεν συνιστούν τον κανόνα τραγωδία και προσωπικότητες του τάνγκο που να μιλούν ξεκάθαρα για τον αναρχισμό, όμως η ανατρεπτική κοινωνική κριτική, η σκωπτική-θητική διάθεση απέναντι στα «κακώς κείμενα», η αμφισβήτηση καθοσιωμένων αντιλήψεων που διακρίνονται σε πολλούς γνωστούς δημιουργούς και τα κομμάτια τους ήταν (σύμφωνα και με δική τους παραδοχή) άμεσο αποτέλεσμα της ισχυρής επιρροής που ασκούσε με τη δράση και την κουλτούρα του το δραστήριο ελευθεριακό κίνημα, ειδικά την εποχή που κυριαρχούσε συντριπτικά ανάμεσα στις άλλες τάσεις, δηλ. ανάμεσα στα 1900-1930.

Δεν είναι του παρόντος μια λεπτομερέστερη παράθεση στοιχείων. Παρακάτω θα αναφέρουμε κάποιες χαρακτηριστικές περιπτώσεις δημιουργών και τραγουδιών που ήταν θιαστές ή επηρεάστηκαν από τις εν λόγω ιδέες. Έχουμε λοιπόν (ενδεικτικά) τον Άνχελ Βιγιόλντο (βλ. π.χ. το “Matufias o el arte de vivir”-«Απάτες ή η Τέχνη του ζην»), τον Ενρίκε Σάντος Ντιοπέολο (βλ. π.χ. το “Cambalache”-«Ανακατωσούρα»), τον Cátulo Castillo, συνθέτη του πασίγνωστου “La ultima curda” (βλ. το “El Ultimo cafiolo”-«Ο τελευταίος...χαφίς!»), τον Βιρχίλιο Εσπόζιτο (βλ. το “Oro falso”-«κάλπικος χρυσός»), τον Εβραρίστο Καρριέρο, που έγραψε ποιήματα στην αναρχική εφημερίδα «Η Διαμαρτυρία», που εκδίδεται ανελλιπώς από το 1896 ως σήμερα, τον Αντόνιο Ποδέστα (βλ.το “Como abrazo a un rencor”- «Σαν αγκαλιά με μια πικρία», που μιλάει για τις διώξεις των αναρχικών από την αστυνομία), τον Μάριο Μπατιστέγια (βλ. το “Al pie de la Santa Cruz”, που μιλάει για τη μεγάλη απεργία των αγροργατών στην Σάντα Κρουζ της Παταγονίας το 1921, που κατέληξε σε μακέλεμα 1500 απεργιών από το στρατό) κ.α.

(Για όσους ενδιαφέρονται περαιτέρω και ξέρουν ισπανικά, υπάρχει μεταζή άλλων στο internet το βιβλίο “Las ideas libertarias y la Cuestion Social en el Tango” – «Οι ελευθεριακές ιδέες και το Κοινωνικό Ζήτημα στο Τάνγκο», του Javier Campo, εκδ. Editorial Reconstruir).

“in dreams begin responsibilities”

Delmore Schwartz

“Είμαστε όλοι στον υπόνομο, όμως μερικοί από εμάς κοιτάζουν τα άστρα.”
Oscar Wilde

ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1 ● ΗΡΑΚΛΕΙΟ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2009 ● ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Κόκκοι άμμου από τη Σαχάρα θα φέρουν κόκκινη βροχή

? οπόρος της οργής

έχει ήδη δώσει ξεκάθαρα τους καρπούς του, αλλά η αστική κοινωνία μόλις που αναγνωρίζει τη σοδειά. Κείμενο για τον Δεκέμβρη από τον Mike Davis. **σελ. 12**

ο ελληνικός δεκέμβρης που σουνιάραξε τον κόσμο

«Εμείς απ'αλλού με άλλους όρους φωνάζουμε: Να μεγαλώνει η φωτιά, να μεγαλώνει ... **σελ. 8**

χιλιάδες σουπέρ μάρκετ γεμάτα πράγματα,

γιατί δεν τα βουτάμε για τα γεράματα; **σελ. 5**

χειροβομβίδα ενάντια στο στέκι μεταναστών

Και ορισμένοι από εμάς που γράφουμε αυτές τις αράδες, αν δε μας προστάτετε το διπλό τζάμι του παραθύρου, θα ήμασταν τώρα ΝΕΚΡΟΙ. Δέκα – δεκαπέντε σύντροφοι και συντρόφισσες, αδελφοί και αδελφές, φίλοι και φίλες θα έπαυαν να υπάρχουν ανάμεσα μας.

Όταν απασφαλίσεις μια χειροβομβίδα και τη ρίχνεις μέσα σε ένα χώρο γεμάτο κόσμο, αυτό που επιδιώκεις είναι ο θάνατος. Όταν γνωρίζεις ότι το φονικό όπλο που κρατάς στα χέρια σου σκάει σε 80 κομμάτια, που εκτινάσσονται σε απόσταση δέκα μέτρων, αυτό που επιδιώκεις είναι να κομματιάσεις ανθρώπινα κορμιά. Όταν η απασφαλισμένη χειροβομβίδα σου εκρηγνύται σ' έναν πεζόδρομο στο κέντρο της Αθήνας, δεν σε ενδιαφέρει αν εκείνη ακριβώς τη στιγμή της έκρηξης κάποιος άτυχος θα αποφάσιζε να περάσει το κατώφλι του απέναντι καφενειού ή της απέναντι πολυκατοικίας. Δεν σε ενδιαφέρει αν οι θρμματισμένες από το ωστικό κύμα τζαμαρίες θα κομματιάσουν τα σώματα όσων είχαν την ατυχή έμπνευση να πίνουν το ποτό τους στο σημείο της επίθεσης.

Γιατί αυτό που επιζητάς είναι ο θάνατος. Και όσοι/ες δεν το έχουν ακόμα συνειδητοποιήσει ή δεν το έχουν αξιολογήσει ως μια τεράστια απειλή και για το μέλλον, είναι καιρός να το κάνουν. **σελ. 7**

τελικά ουτοπιστές ήταν αυτοί που πίστεψαν...

(πως όλα θα μείνουν ως έχουν)

Πως την ευτυχία την αποκτάς με 12/24/36 άτοκες δόσεις, για ένα αυτοκίνητο, μια τηλεόραση, έναν καναπέ. Πως φτάνει να κοιτάξεις τη δουλειά σου, να υπακούς, να λειτουργείς με τον τρόπο που θα σου υποδείξουν και όλα θα πάνε καλά. Πως φτάνει να συρθείς κάθε 4 χρόνια στις κάλπες, να ψηφίσεις και πως οι πολιτικές παρατάξεις θα λύσουν τα προβλήματα για σένα. Πως οι κάμερες παρακολούθησης, τα ΜΑΤ, ΥΜΕΤ, ΤΑΕ, ΕΚΑΜ και τα ελικόπτερα προσφέρουν ασφάλεια. Πως αν

πετάξεις την νιότη σου στα σκουπίδια και πήξεις στα φροντιστήρια για να αποκτήσεις κάποιο πτυχίο εξασφάλισες το μέλλον σου. Πως επιτυχία σημαίνει καριέρα και εκατομμύρια...

... πρέπει να παραδεχτείτε πως πιαστήκατε κοροίδα

5ήμερο στο Κέντρο Ηράκλειο, στην πλατεία Λιονταριών

Το τμήμα της κοινωνικής ειρήνης είναι πλήθον
Το τμήμα της ελευθερίας είναι ο κοινωνικός-ταξικός πόλεμος

Παρασκευή 27/3

17:00 Προβολή
19:00 Συζήτηση - Για την εκπαίδευση και πως το σύστημα διδασκαλίας είναι η διδασκαλία του συστήματος.

Σάββατο 28/3

17:00 Προβολή
Η Κατάληψη (The Take)

Το 2001 σε μια Αργεντινή στα πρόθυρα της οικονομικής κατάρρευσης με εκατοντάδες κλειστά εργοστάσια λόγω χρεοκοπίας και χιλιάδες άνεργους, 30 απολυμένοι εργάτες στα πρόσπια του Buenos Aires αποφασίζουν να αντιδράσουν καταλαμβάνοντας το κλειστό εργοστάσιο της περιοχής τους.

19:00 Συζήτηση Εργασιακός Μεσαίωνας και η ανάγκη για την δημιουργία αδιαμεσολάβητων μορφών αντίστασης, Εισηγητής: Νίκος Παλαισιδης, συνδικαλιστής από το Σωμαίο Βιβλίου Χάρτου Αιτικής.

20:00 Συναυλία με τα συγκροτήματα
New Limit (Κόρινθος) Αντίδραση (Αθήνα)

Κυριακή 29/3

16:00 Θεατρικές παραστάσεις
•Απόσπασμα από έργο της Ουίρικε Μάνκωφ
•“Πουπουλένιος” από την ομάδα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

19:00 Προβολή Η δυνατότητα για την έφοδο στον ουρανό. Παρουσίαση της εξέγερσης του Δεκέμβρη μέσα από τις πράξεις και το λόγο των ίδιων των εξεγερμένων.

20:00 Ενημέρωση για τους συλληφθέντες του Δεκέμβρη και για το νομικό τερατούργημα του τρομονόμου

Δευτέρα 30/3

15:00 Εργαστήριο-σεμινάριο STENCIL
17:00 Προβολή
18:00 Ανοικτή Συνέλευση Εξεγερμένων

Τρίτη 31/3

18:00 Πορεία για τους συλληφθέντες και τη συνέχεια του αγώνα ενάντια στο σύστημα

■ αναρχικοί ενάντια στο τείχος

Οι «Αναρχικοί ενάντια στο τείχος» είναι μια συλλογικότητα Ισραηλινών, η οποία αντιτίθεται στη ρατσιστική πολιτική ενός κράτους από τα πιο ολοκληρωτικά και καταπιεστικά στον κόσμο. Δεν είναι τυχαίο ότι οι δραστηριότητες τους αντιμετωπίζονται από την πλειοψηφία της κοινής γνώμης αρνητικά, καθώς αντιμετωπίζονται ως ο «εσωτερικός εχθρός» σε μια κοινωνία που εδώ και καιρό έχει πάρει διαζύγιο με τη λογική υποστηρίζοντας και προωθώντας μία γενοκτονία που γίνεται μια ώρα απόσταση από την πόρτα της. Μετά από τα πρόσφατα γεγονότα στη Λωρίδα της Γάζας, ζητήσαμε απο τους Αναρχικούς ενάντια στο τείχος να μας απαντήσουν σε μερικές ερωτήσεις που μπορούν να μας δώσουν μια εικόνα για την κατάσταση που επικρατεί στη περιοχή, αλλά και τη δική τους στάση και επιδιώξεις σαν συλλογικότητα.

ΕΡ. Πώς ξεκίνησε η οργάνωσή σας;

Οι αναρχικοί ενάντια στο τείχος δημιουργήθηκαν στο χωριό Mas'ha στα κατεχόμενα εδάφη όταν ισραηλινοί αναρχικοί που ήταν ενεργοί σε δράσεις γύρω από τις κατεχόμενες περιοχές αλλά και στο Ισραήλ και σε όλο τον κόσμο μαζί με Παλαιστίνιους και διεθνείς ακτιβιστές, ξεκίνησαν μια κατασκήνωση διαμαρτυρίας στο χωριό που το 96% της γης του πέρασε στην Ισραηλινή “πλευρά” με τη δημιουργία του τείχους του απαρχαγάντ.

Από τότε η ομάδα συμμετείχε σε εκατοντάδες διαμαρτυρίες, άμεσες δράσεις και άλλες δραστηριότητες γύρω από τα κατεχόμενα εδάφη αλλά και εντός του Ισραήλ.

ΕΡ. Τι είδους δράση αναπτύσσετε εντός του Ισραήλ, αλλά και στο εξωτερικό;

Ένα μεγάλο μέρος της δράσης μας βασίζεται σε εβδομαδιαίες πορείες στα χωριά που συμμετέχουν στη λαϊκή αντί-

σταση ενάντια στη δημιουργία του τείχους του απαρχαγάντ. Με την πάροδο του χρόνου συνεργαστήκαμε με τους Παλαιστίνιους σε δεκάδες διαφορετικά χωριά γύρω από τα κατεχόμενα εδάφη. Ένας ενιαίος αγώνας εδώ αντιπροσωπεύει για μας πρώτα απ' όλα μια ισχυρή σύνδεση με τις τοπικές κοινότητες, που σίγουρα απέχουν από το να είναι αναρχικοί στον τρόπο σκέψης τους, και επίσης εργαζόμαστε στη δημιουργία δεσμών μεταξύ μας σε πολλά διαφορετικά μέρη. Για παράδειγμα αυτή τη στιγμή ακτιβιστές από την ομάδα μας οργανώνουν και συμμετέχουν σε πορείες σε τέσσερις διαφορετικές κοινότητες κάθε Παρασκευή πρωί. Σχεδόν όλες αυτές οι πορείες αντιμετωπίζονται βίαια από το Στρατό και την Αστυνομία και υπάρχουν πολλές απώλειες με τραυματίες αλλά και δολοφονημένους από τα διάφορα όπλα που χρησιμοποιεί ο Στρατός. **σελ. 14**

θέματα

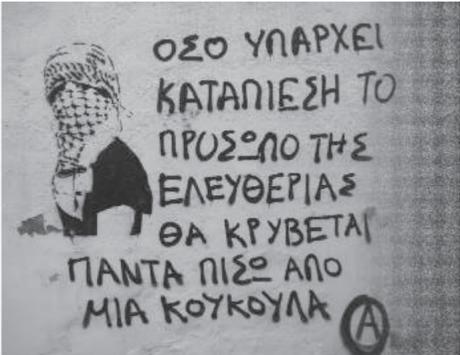
- ο αιματοβαμμένος αγώνας των Παλαιστινίων **σελ. 14**
- εργασιακά **σελ. 6**
- κατάληψη λέσχης πανεπιστημίου κρήτης **σελ. 3**
- τα μμε ως κατασταλτικός παράγοντας **σελ. 7**
- σπέρνουν νέο συνδικάτο **σελ. 15**
- ανεμογεννήτριες στον ομαλό... γιατί; **σελ. 15**

indy.gr η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών δεν περιορίζεται από νόμους και επερωτήσεις

editorial

τισμός και ύπαρξη εξουσιαστικών δομών σε κάθε έκφραση της καθημερινότητάς μας) δεν μπορούν πια να σηκώνουν το βάρος της κοινωνίας και οι τριγμοί έχουν ήδη αρχίσει να ακούγονται παντού. Πιστεύουμε ότι ενώ ο καπιταλισμός ήταν ένα κοινωνικο-πολιτικό στάδιο, έχει έρθει ο καιρός και η ανάγκη η ανθρωπότητα να περάσει

πωλείται τρομοκρατία με 1 Ευρώ

“Αφεντικά μας εκμεταλλούνται, παπάδες μας προσπλντίζουν, δημοσιογράφοι μας προβοκάρουν, μπάσοι μας δολοφονούν. Είμαστε μαθητές αγωνιζόμενοι ενάντια σε κάθε κράτος και θρησκεία. Μέσα στη σχολική μας σάκα, δεν κουβαλάμε βιβλία, αλλά όνειρα που μυρίζουν βιτριόλι. Το σώμα μας δεν το εξουσιάζει η λογική αλλά η οργή. Η οργή που προκάλεσαν οι κρατικοί δολοφόνοι εκτελώντας εν ψυχρώ το 10χρονο συμβαήτή μας τον Αλέξη. Θα μπορούσαμε να ταμπουρωθούμε στο σπίτι μας κλεισμένοι στο ασφαλές γυάλινο κλουβί μας. Όμως προτιμήσαμε να αναμετρη-θούμε με το καθεστώς, ερχόμενοι αντιμέτωποι με ένοπλους μπάτσους και ΜΑΤάδες-αστακούς, στεκόμενοι άοπλοι απέναντι στην κρατική βία, την καταστολή και τη ρίψη χημικών. Ναί ήμασταν κι εμείς εκεί το Δεκέμβρη της εξέγερσης. Είμαστε άσχημοί όπως ο κόσμος που μας περιβάλλει, γι'αυτό και φοράμε κουκούλες. Τα χέρια μας έχουν μουλιάσει απ' τη βενζίνη, η πλάτη μας έχει καμπουριάσει από το βάρος των ευθυνών που μας έχουν φορτώσει. Τα δικιά μας φροντιστήρια είναι στο δρόμο, η δική μας (παρα)παιδεία είναι επίσης στις καταλήψεις. Διότι δεν παύουμε να σκεφτόμαστε πως στη θέση του Αλέξη θα μπορούσε να ήταν ο καθένας μας. Δε δεχτήκαμε ούτε παρεμβάσεις πολιτικών φροσών, ούτε καθοδηγήσεις ξεπουλημένων 15μελών. Απαρνήθηκαμε τον τρόπο οργάνωσης που μας πάσαρε η ανυπαρκτη πλέον αριστέρά, τρώντας το δικό μας δρόμο, καθοδηγούμενοι από τα ένστικτά μας. Πίσω απ' τα οδοφράγματα ένα απανθρακωμένο πρόσωπο ξεπροβάλλει. Το πρόσωπο αυτό είναι της Κων/νας Κούνεβα και η επίθεση που δέχτηκε απ' τα αφεντικά της, το εργα-σιακό μας μέλλον. Δε μπορεί να μας δει, δε μπορεί να μας μιλήσει, μπορεί όμως να μας δείξει το δρόμο προς την ελευθερία. Παρά τις 100δες συλλήψεις συντρόφων μας εμείς συνεχίζουμε την εξέγερση του Δεκέμβρη. Δεν παραδίδουμε τα όπλα και δεν δεχόμαστε υποδείξεις. Δεν θέλουμε ούτε θεο ούτε αφέντη. Συνεχίζουμε τις κινητοποιήσεις σύμφωνα με τη δική μας αυτοοργάνωση.

” Το παραπάνω κείμενο γράφτηκε και υπογράφηκε από την αναρχική ομάδα "Αναρχική Πρωτοβουλία Φοιτητών-Μαθητών"

ενδιαφέρονες ιστοσελίδες

- Candia Alternativa - Ανεξάρτητος μη εμπορικός ιστοχώρος αντιπληροφόρησης για τη Κρήτη: candidaalternativa.blogspot.com
- Κατάληψη Ευαγγελισμού: www.katalipsivegelistimou.blogspot.com
- Κατάληψη Εστίας: www.aestia.tk
- Αναρχικοί ενάντια στο Λιμάνι του νότου: anarchistsagainsttheport.blogspot.com
- ecocrete: www.ecocrete.gr
- Athens indymedia: athens.indymedia.org
- Patras indymedia: patras.indymedia.org
- www.indy.gr

στο επόμενο.. καταργώντας κάθε έννοια και πράξη εξουσίας.

Σκοπός αυτής της εφημερίδας είναι να συμβάλλει κι αυτή με τις δυνάμεις που της αναλογούν στη συν-διαμόρφωση του κοινωνικού λόγου, ακηδεμόνευτα και με την ευθύνη της ύπαρξής της. Γι'αυτό εμείς, η ομάδα που διαχειρίζεται και επιμελείται τις δημο-σιεύσεις στο παρόν έντυπο, έχουμε συναποφασίσει ότι στις σελίδες της έχουν θέση τα κείμενα και ο λόγος κάθε αποκλεισμένου που ζητά διεξόδο και το δικαίωμα να μπορεί να απευθύνεται ισότιμα και χωρίς να επβάλλεται.

Να αδράξουμε την ευκαιρία

Πέρα από το οικονομικό κραχ και την κατάρρευση του νεοφιλελευθερισμού, στον ελλαδικό χώρο είχα-με την τύχη να γευτούμε απο πρώτο χέρι στον δικό μας Δεκέμβρη το μέλλον που έρχεται. Τρομαχτικός για κάποιους, ελπιδοφόρος για πολλούς. Φυσικά αν κάποιος είχε την ψευδαισθήση ότι τελικά ήταν τόσο εύκολο να αλλάξουν άμεσα οι κοινωνικοί συσχετισμοί έπειτα απο το Δεκέμβρη, σίγουρα απο-γοητεύτηκε.

Απο την άλλη πλευρά όμως αποδείχτηκε ότι τίποτα δεν έχει τελειώσει καθώς δεν υπογράφαμε κανενός είδους συμφωνητικό ή δήλωση υποταγής με την

κρατική, την οικονομική και πολιτική εξουσία και όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοικτά.

Αυτό που έχει γίνει πια απαίτηση, είναι να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Ο πήχης έχει ανέβει ψηλά και οφείλουμε να βγούμε απο το καβούκι μας και να διαχύσουμε σε όλη την κοινωνία τα ελευ-θεριακά προτάγματα τα οποία μας ενώνουν.

Σκοπός αυτής της έκδοσης δεν είναι να βγει μια κοινή γραμμή ή ατζέντα που να προτείνει τη σωστότερη λύση. Σκοπός μας είναι να ακουστούν απόψεις που δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν απόλυτα, απόψεις και γεγονότα που επιμελώς θάβονται από τα μέσα μαζικής εξήμερωσης και αλλοιώνονται υπό το βάρος των εξουσιαστικών συμφερόντων, αλλά και να φωνουκρατούμε τις εξελλείψεις γύρω μας ώστε να αναπτύξουμε το λόγο μας και τις πράξεις μας. Επιδιώκουμε να μη μένουμε σε αναδημοσιεύσεις, στο σχολιασμό και την ερμηνεία των γεγονότων, αλλά να εμβιβάζουμε στην πρωτότυπη και δημι-ουργική σκέψη, αναδεικνύοντας τα πρωταρχικό δικαίωμα του κάθε ατόμου στην ελεύθερη έκφραση και δημοσίευση του λόγου του.

Ηρακλείου.

Το συγκεκριμένο κείμενο περιγράφει την οργή μερικόν ανθρώπων για τα γεγονότα του Δεκέμβρη και το ρόλο των μαθητών σε αυτά, την πραγματικά τρομοκρατική επίθεση στην Κωνσταντίνια Κούνεβα και γενικότερα την αντιστασιακή και ανατρεπτική σκέψη κάποιων ανθρώπων. Δεν είναι τίποτα παραπάνω και τίποτα λιγότερο..

Κάποιοι όμως είχαν και έχουν άλλη αντίληψη πάνω σε αυτό το θέμα και επέλεξαν να πουν, για ακόμα μια φορά τις γνωστές του ΜΠΟΥΡΔΕΣ! Ο λόγος γίνεται για τη ενθισικτική εφημερίδα "ΠΑΤΡΙΣ", η οποία πήρε το συγκεκριμένο κείμενο από το blog της προαναφερόμενης ομάδας και το δημοσίευσε, λέγοντας μάλιστα ότι έχει μοιραστεί σε σχολεία, κάτι το οποίο φυσικά και δεν ισχύει, αφού το κείμενο υπάρχει μόνο σε ηλεκ-τρονική μορφή.

Η "ΠΑΤΡΙΣ" λοιπόν, δε διατάζει να χαρακτηρίσει τους συντρόφους αυτούς και τη σχετική τους προκήρυξη ως τρομοκράτες και συστήσει την προσοχή στην ΕΛ.ΑΣ, αφού κατά την εκτίμησή τους υπάρχουν στόχοι υψηλής επικινδυνότητας, για τρομοκρατική επίθεση από τον ευρύτερο χώρο των Αναρχικών-Αντιεξουσιαστών, σε κρατικά κτήρια, τράπεζες κλπ... Με αυτό τον τρόπο έρχονται να δικαιολογήσουν την παρουσία των μπάτσων, τους τελευταίους μήνες (στο κέντρο του Ηρακλείου). Είναι γνωστό πλέον, σχεδόν σε όλους, ότι η "ΠΑΤΡΙΣ" εκτελεί, και τώρα και από πάντα, εντεταλμένη υπηρεσία, καθοδηγούμενη από τους μπάτσους, υψηλόβαθμους ή μη.

Το συγκεκριμένο άρθρο, εκτός από μια απίστευτη γελοιότητα, είναι μια πολιτική προβοκάτια, που θέλει να σπείρει την "τρομοκρατία" στον κόσμο, ώστε να ζητάνε περισσότερη φιλολαή από τους μπάτσους. Αυτό το κλίμα τρομολαγνίας το έχουν ξεκινήσει από το λεγόμενο "Δεκέμβρη" με άρθρα, τα οποία ανέφρασαν ότι η Αστυνομία γυρίζει άτομα τα οποία συμμετείχαν στην εξέγερση και οι τι είναι χρώνα να βρεθούν και να συλληφθούν.

Το πολυσυζητημένο αυτό άρθρο έρχεται να προστεθεί σε μία ατελείωτη λιστα ψευδών ανακοινώσεων από την εν λόγω εφημερίδα, η οποία επιτίθεται στο χώρο πολλά χρόνια τώρα, αλλά αυτό δεν πτοει κανέναν μας και ούτε θα φοβηθούμε ποτέ τους μπάτσους και τα τσιρικά τους και η απάντησή μας δεν θα είναι ένα απλό δελτίο τύπου, αφού δεν αρκούμαστε ποτέ σε αυτό, αλλά θα δοθεί εκεί που ο καθένας μας γυρίζει καλύτερα... ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ!!!!

■/ Comandante

■ δεν θέλουμε ένα κομμάτι φωμί, θέλουμε το φούρνο ολόκληρο

ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Σε ένα κοινωνικό σύστημα όπου τα πάντα είναι εμπορεύματα και όπου ακόμα και οι βασικές ανάγκες μεταφράζονται σε χρήμα, η σίτιση είναι ένα από τα πλέον συνήθη πεδία κερδοσκοπίας. Σε αυτό τον κανόνα τα πανεπιστήμια δεν θα μπορούσαν να αποτελούν εξαίρεση και έτσι δεκάδες μικρομέγαλοι επιχειρηματίες αποφα-σίζουν να φτιάξουν περιουσία εκμε-ταλλεύομενοι τις στοιχειώδεις ανάγκες των φοιτητών. Προσφέροντας άθλια ποιότητας φαγητό, πολλές φορές ξανα-σερβρισμένο και πάντα με βάση το δόγμα της άπληστης κερδοφορίας, οι επιχειρήσεις αυτές δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν σε ήθος από τα εργοστάσια μαζικής παραγωγής τροφής τύπου μακ ντόναντς.

Προφανώς και στις λέσχες, ο εργασιακός μεσαίωνας αποτελεί κανόνα με τους εργαζόμενους να δουλεύουν εξαντλη-τικά ωράρια και κάτω από αντίξοες συνθήκες. Συνθήκες οι οποίες εντει-νονται και επβάλλονται ολοένα και σε περισσότερους εργαζόμενους, με ελαστί-κές εργασιακές σχέσεις και την διαρκή απειλή της ανεργίας πάνω από το κεφάλι τους.

Έτσι σήμερα αποφασίσαμε να κατα-λάβουμε τη λέσχη και να μοιράσουμε ελεύθερα, χωρίς αντίτιμο το φαγητό σε όποιον προσέβει. Η κίνηση αυτή

Μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγο-ρούπουλου από το μπάσο Κορκονία το βράδυ του Σαββάτου 6/12/08 οι γενικευμένες συγκρούσεις επεκτάθηκαν στους δρόμους των περισσότερων πόλεων του ελλαδικού χώρου, αλλά και σε αρκετές του εξωτερικού, και για πολλές ημέρες η φλόγα της εξέγερσης φωτίε τις αρνήσεις και τις επιθυμίες μας. Σε πολλές πόλεις οι εξεγερμένοι συνέχισαν τον αγώνα τους κατα-λαμβάνοντας και απελευθερώνοντας δημόσια κτίρια και μετατρέποντάς τα σε χώρους αντιπληροφόρησης και δράσης, δημιουργήσαν λαϊκές συνεισώσεις σε γειτονίες, προώθησαν αιτήματα και προτάγματα σε χώρους εργασίας και σε πρωτοβάθμια σωματεια, έκαναν παρεμβάσεις σε χώρους καταναλώσης και διασκέδασης και πολλά άλλα. Η οργή για τη δολοφονία του Αλέξη επαντροφοδοτήθηκε με τον αποτρομαισμό από την επίθεση με βιτριόλι στο πρόσωπο της συνδικαλιστριας Κωνσταντίνας Κούνεβα από τραμπούκους της εταιρείας ΟΙΚΟΜΕΤ, ιδιοκτησίας του Οικονομάχη.

Η εστία της εξέγερσης παρέμεινε να σφυκαίει για πολλές ημέρες

■ When the city is Burning | ΔΡΑΣΗ ΣΕ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΑΙ ΧΑΝΙΑ

Ήράκλειο

■ 22/12/2008 Εμπρηστικές επιθέσεις σημειώθηκαν στο Ηράκλειο σε δύο Τράπεζες και μια αντιπροσωπεία πολυτελών αυτοκι-νήτων.

Οι επιθέσεις έγιναν από άγνωστους με βόμβες μολότοφ λίγο μετά τις 3 τα ημερησίματα της Κυριακής.

Πρώτος στόχος των εμπρηστών ήταν υποκατάστημα της Παγκρήτιας Συνε-ταιριστικής Τράπεζας το οποίο καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς και ακολούθησαν επιθέσεις με μολότοφ σε υποκατάστημα της ALPHA BANK και σε αντιπροσωπεία πολυτελών αυτοκινήτων στα οποία σημειώθηκαν σημαντικές ζημιές.

■ 11/01/2009

Αυτοσχέδιο εμπρηστικό μηχανισμό, αποτελούμενο από γκαζάκια, τοποθέτησαν άγνωστοί λίγα λεπτά

■ χιλιάδες σουπερ μάρκετ γεμάτα πράγματα..

ΚΡΙΣΗ, ΜΕ ΠΙΑΝΕΙ ΚΡΙΣΗ, ΚΙ ΟΤΑΝ ΜΕ ΠΙΑΝΕΙ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΕΝΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΝΑ ΜΕ ΚΡΑΤΗΣΕΙ...

Πρωί Τετάρτης στο Ηράκλειο. 25 άτομα μπαίνουν σε ένα σουπερ μάρκετ, παίρνουν προϊόντα, πηγαίνουν στην παρακείμενη λαϊκή και τα μοιράζουν.

Γιατί:

α) είναι διαφημιστικό τρικ.

β) γιατί απλά είναι αλίητες και κλέφτες.

γ) γιατί νομίζουν πως είναι οι «Ρομπέν των δασών» και μια ζωί θα ταΐζουν τους φτωχούς.

δ) γιατί αποφασίσαμε να πάρουμε πίσω ένα μέρος αυτών που ανήκουν σε όλους μας, από αυτούς που μας ληστεύουν καθημερινά τη ζωή. Στόχος μας δεν είναι να γεμίσουν μερικά καλάθια, αλλά να δούμε πως όλοι μαζί μπορούμε να διεκδικήσουμε και να διαχειριστούμε τα αγαθά για τα οποία δουλεύουμε σαν σκλάβοι σε εκβιαστικά κούτωνα για να μπορούμε να καλύψουμε έστω τις βασικές μας ανάγκες. Αυτοί είναι οι κλέφτες!!

Δεν είναι κλεψιά, είναι απαλλοτρίωση!

ΠΡΟΧΕΙΡΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΤΑ «ΑΓΑΘΑ», ΤΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ «ΚΛΕΨΙΑ»

Δουλεύοντας παράγουμε. Δουλεύοντας για κάποιον άλλον παράγουμε για αυτόν. «Αυτός», καρπώνεται το αποτέλεσμα της δικής μας εργασίας. «Αυτός», κερδίζει από μια «εργασία» που δεν κάνει ο ίδιος. Απλά την εκμεταλλεύεται. Απλά ληστεύει...

Αγοράζοντας ένα προϊόν, και πληρώνοντας το αντίτιμό του «κάποιος» κερδίζει απλά επειδή κατέχει τα μέσα για την παραγωγή, τη μεταφορά και τη

διατημπανίζοντας το μήνυμα ότι η καθημερινότητα που απειλούσε τους εξεγερμένους, ακόμα κι αν ξαναγρονόστε τελικά, ποτέ δε θα παρέμεινε ίδια. Και αυτό γιατί όσοι ήμαστε στα γεγονότα του Δεκέμβρη και του Γενάρη, αποδείξαμε στους εαυτούς μας ότι μπορούμε να ανερευμάστε μαζί την ουτοπία μας, μπορούμε να συνδέομαστε με διαφορετικά κομμάτια της κοινωνίας και να δίνουμε μάχες συλλογικά και αυτοοργανωμένα.

Στο Ηράκλειο τα πρωτόγνωρα για εμάς γεμάτα δημιουργήσαν αμχανία για τη συνέχεια, που εκφράστηκε με σποραδικές δράσεις και όχι με κάτι συσπικτικό και οργανωμένο. Μέσα από την έντονη επιθυμία και ανάγκη λοιπόν πολλών συντρόφων να ξαναανατηθούμε όλοι και όλες που βρεθήκαμε στους δρόμους, στα οδοφράγματα και στις συγκρούσεις εκείνα τα μεροντάκια του Δεκέμβρη και ταυτόχρονα να δώσουμε προοπτικές συνέχιας, δημιουργήμε την ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ των Εξεγερμένων του Δεκέμβρη.

Στόχος της συνέλευσης, η συσπείρωση όλων των αγωνιστών του Δεκέμβρη και η προσπάθεια να ανοιχθούν μαζί ζητήματα που σχετίζονται

διάθεση του. «Αυτός», κερδίζει από μια εργασία που δεν κάνει ο ίδιος. Απλά την εκμεταλλεύεται. Απλά ληστεύει.

«Κλέβοντας» ένα προϊόν, σπάει ο τελευ-ταίος κρίκος σε αυτή την αλυσίδα της αδικίας. Η απαλλοτρίωση προϊόντων, ειδικά όταν γίνεται

συλλογικά και με διάθεση διάχυσης μπορεί να γίνει ένα πρώτο βήμα για την κατάργηση του σπάσιου αυτού κόσμου

της υποταγής, της αδικίας. Προφανώς όχι κλέβοντας ο καθένας για πάρτη του ή από το διπλανό του αλλά με την επίθεση στους δια-χειριστές του πλούτου και των ζωών μας, με την αυτοοργάνωση και την άρνηση κάθε μεσάζοντα, εξουσιαστή και αφεντικού.

Δεν μας λείπουν περισσότερα συμ-πούν, άφτερ-σείβ και τυροκοκρέτες. Μας λείπει η ζωή που μας κατακίβειθουν κάθε μέρα τα αφεντικά στους χώρους

εργασίας, στα διασεκτασπολεαία, στα δωρα. Όμως ο δρόμος για ελεύθερη ζωή περνάει πάντα από αποκαϊδία τραπεζών, στρίβει γωνία στα απαλλοτριωμένα σουπερ-μάρκετ και σκουπίζει τα πόδια του στα συντρίμια των φυλακών και των δικαστηρίων

προτού πει στον προ-βάλλιο την ανατροπή των συμβάσεων που μας επιβάλλουν.

ΟΛΟΙ ΣΤΑ ΣΟΥΠΕΡ-ΜΑΡΚΕΤ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΠΙΣΩ ΟΤΙ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ...

Ο ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Υ.Γ.1. Κλείνοντας, θέλουμε να κάνουμε σαφές πως αυτή μας η κίνηση δεν έχει σκοπό να θίξει ή να βάλει τους ανθρώπους που εργάζονται στο σουπερ μάρκετ αυτό, αφού και οι ίδιοι είναι άνθρωποι του μεροκάματου που ζουν κάτω από τις ίδιες σκληρές συνθήκες επιβίωσης. Όσο γι' αυτούς που θα βιαστούν να σε εμπιστούν και να υπερασπιστούν τα συμφέροντα της αλυσίδας που κι αυτή τους ρουφά το αίμα καθημερινά και θησαυρίζει, προτείνουμε να ξανασκεφτούν ποιαού τα λεφτοδύακια υπερασίζονται και από ποιον...

Υ.Γ.2. Η επιλογή μας να δράσουμε με τα πρόσωπα μας καλυμμένα δεν αποσκοπει στον εκφοβισμό του κόσμου, αλλά είναι ένα στοιχειώδες μέτρο για την προστασία μας απέναντι στα συστήματα ασφαλείας και τους μηχανισμούς καταστολής, προκειμένου να συνεχί-σουμε να ζούμε και να δρούμε ελεύθεροι.

■/ Απαλλοτριωτικός Αγώνας

άμεσα ή έμμεσα με την εξέγερση. Είναι στόχος επίσης, να ανοιχουμε θεματικές όλοι μαζί, που παρότι μπορεί να ξεκινάει ο καθένας μας από διαφορετικές εν μέρει πολιτικές και ιδεολογικές καταβολές, να καταφέρουμε να συνθέσουμε πάνω σε ζητήματα που ουσιαστικά δεν ανοιχτήκαν ή δεν έχουν ανοιχτεί επαρκώς στο Ηράκλειο. Μια βασική αιχμή είναι οι προφ-λακισμένοι και οι συλληφθέντες της εξέγερσης. Είναι εύλογο όμως ότι υπάρχουν και άλλα θέματα και τα οποία θα ανοιχονται ελεύθερα στη συνέλευση από τον καθένα. Η συνέλευση είναι ανοιχτή σε όλους, λει-τουργεί όμως αντιπαραρκά, αυτοοργανωμένα και η λήψη αποφάσεων γίνεται με συνδιαμόρφωση απόψεων.

Καλούμε λοιπόν όλες και όλους, που συμμετείχαν στα γεγονότα του Δεκέμβρη και σε όσους αισθάνονται αλληλεγγύη σε αυτά, μαθητές, φοιτητές, νεολαίους, εργαζόμενους, ανέργους, μετανάστες στην:

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ των Εξεγερμένων του Δεκέμβρη που θα πραγματοποιείται ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ στις 20.00 στην ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

λάδι, καθώς επίσης βρέθηκε και ένα στουπί και ένα καλαμάκι. Η ποσότητα που χρησιμοποιήθηκε ήταν αρκετά μεγάλη και θα μπορούσε να επιφέρει την απόλυτη καταστροφή.

Πληροφορίες αναφέρουν πως το κάθε δοχείο περιείχε 7,7 λίτρα της εύφλεκτης ύλης.

Για το ποιος η ποιιο μπορεί να κρύβονται πίσω από αυτή την πράξη, σε αυτή τη φάση μόνο εκτιμήσεις μπορεί να γίνουν. Όπως μάλιστα αναφέρθηκε «την ημέρα των επεισοδίων στο Ηράκλειο με τις φωτιές σε τράπεζες της πόλης, δεν είχε εκδηλωθεί καμία κακόβουλη ενέργεια προς τη διεύση σε βαθμό κακοουργήματος και η υπόθεση να φτάσει στην κρία ανάκριση, καθώς η ποσότητα της εύφλεκτης ύλης που χρησιμοποιήθηκε ήταν ικανή για να κάνει στόχτη όχι μόνο τη νύχτα μέχρι και τις έξι το πρωί.Η απόπειρα ξεκίνησε με το σπάσιμο με βαριοπούλα τμήματος της τζαμαρίας, η οποία μάλιστα είναι ασφαλείας και χρειάστηκε αρκετές φορές να χτυπηθεί μέχρι να ανοιχτεί η τρύπα.

Στο εσωτερικό τους υπήρχε στο πρώτο βενζίνη και στο δεύτερο βενζίνη και

στράφηκαν από εμπρησμούς το κατάστημα του Ταχυδρομικού Ταμειητηρίου στην οδό Τζανακάκη αλλά και το πολυτελές αυτοκίνητο Χανιώτη επιχειρηματία.

■ 15/01/2009

Στη 1.20 τα Ημερησίματα γίνεται εμπρησμός αυτοκινήτου τύπου τζιπ που ανήκε στην Κτηνηγική Ομοσπονδία και ήταν σταθμευμένο απέναντι από τα γραφεία της στην οδό Καραϊσάκη. Ο εμπρησμός αυτός αποδόθηκε σε λαθροκηννηούς.

■ 13/02/2009

Εμπρηστική επίθεση με στουπί που περιείχε εύφλεκτη ύλη, δέχθηκε ένα αυτοκίνητο της Εφορείας Κλασσικών Αρχαιοτήτων που ήταν σταθμευμένο στην οδό Δασκαλογιάνη στη Σπλάν-τζια. Η φωτιά προκάλεσε σοβαρές υλικές ζημιές στο όχημα.

Χανιά

■ 12/01/2009

Τα Ημερησίματα ολοσχερώς κατα-

ΑΠΑΤΡΙΣ	εφημερίδα δρόμου	ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή κατά παράφραση, ή διασκευη απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.
	επιφυλάξεις	
	επιφυλάξεις	
	επιφυλάξεις	
	Αν επιθυμείτε να λαμβάνετε φύλλα της εφημερίδας, να συμβάλλετε στη διανομή της, ή να μας στείλετε κάποιο κείμενο επικοινωνήστε μαζί μας στο email.	

ο ελληνικός δεκέμβρης που συντάραξε τον κόσμο

«Εμείς απ’ αλλού με άλλους όρους φωνάζουμε: Να μεγαλώνει η φωτιά να μεγαλώνει, να γίνεται ολοένα ψηλότερη, εξ αρπάζοντας ιαματικά τον πλανήτη.» **Νίκος Καρούζος**

Το Σάββατο 6 Δεκέμβρη 2008, η δολοφονία ενός 15χρονου έφηβου, του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από το όπλο ενός κρατικού υπάλληλου, του ειδικού φρουρού Επαμεινώντα Κορκονέα σηματοδότησε μια νέα κατάσταση στα κοινωνικά και πολιτικά πράγματα της χώρας μας (και όχι μόνο). [1]

Είναι αρκετός καιρός που και η Ελλάδα (όπως οι περισσότερες δυτικές χώρες) έχει ξεπέσει μαϊκά από την «ενημερία» (με κμναιόμενο επιτόκιο) στη σταθερή γυνή απώλεια.

Όλα τα «κεκτημένα»: Μεροκάματα, μισθοί, εργασιακή ασφάλεια, προδοσίες για ποιοτική ζωή, ανθρώπινα δικαιώματα, έχουν βρεθεί στη κόψη του ξυραφιού. Και το ξυράφι έχει αρχίσει να κόβει καθώς πίσω από την απώλεια πραγμάτων και προσώπων φαίνεται σιγά-σιγά η απο-

τρόπια αλήθεια. [2] Είναι λίγος καιρός που σαν από το πουθενά-πα’όλα τα σημάδια, η φασοκομωδία της «ανάπτυξης», της «σιχρής Ελλάδας» έδωσε τη θέση της στην τραγωδία της κατάρρευσης και το ψυροφραντασιμένο σύνθημα «ο καθένας για τονεαυτό του» [3]

Αντιστάθηκε πανικοβλημένα σε «ο σώζων εαυτόν σώθητω».

Η δολοφονία ενός 15 χρονου παιδιού αποτέλεσε την αφορμή για να βγουν στην επιφάνεια όλα τα παραπάνω ζητήματα τα οποία, άλλοτε επιμελημένα μέσα από τις κυβερνητικές και κομματικές ρητορείες, άλλοτε σκεπασμένα από την παραγωγή και προβολή του θεάματος και της συναινετικής καταναλωτικής ειρήνης ή όταν όλα αυτά δεν έφταναν με την ωμή βία και καταστολή, οι λογής κρατούντες προσπαθούσαν να κρύψουν.

Σήμερα είναι πλέον σίγουρο, ότι τα χρόνια που θα έρθουν θα απέχουν πολύ από τη χαϊχαρούμενη συναίνεση των προηγούμενων ετών και αυτό οι κατά τόπους και είδους άρχοντες έχουν αρχίσει να αντιλαμβάνονται. [4] Ήδη μετά την 11η Σεπτεμβρίου οι παγκόσμιοι χυροφύλακες έδειξαν τα δόντια τους. Οι δυτικές κοινωνίες οχυρώθηκαν πίσω από πρωτόγνωρα αστυνομικά, δικανικά και κατασταλτικά μέτρα. Ο καπιταλισμός αχαλίνωτος όσο ποτέ συνεχίζει να καταστρέφει τον πλανήτη και να δολοφονεί τους κατοίκους του, ακόμη και τώρα που κατά πολλούς βρίσκεται ένα βήμα από το χείλος του γκρεμού. Οι διεθνείς ανταγωνισμοί οξύνθηκαν και η οικονομική κρίση (τεχνητή από τον ίδιο τον καπιταλισμό κατά μια άποψη) έχει αρχίσει και υποκάπτει την ήδη σαθρή και καταλαίωφωρημένη βάση της κοινωνικής πειραμιάς.

Η εξέγερση του Δεκέμβρη 2008 πλήγωσε πολύ σοβαρά το θηριο σε τοπικό επίπεδο και έφερε σκεπτικισμό και ανασφαλή ερωτηματικά σε διεθνές. Και όπως ξέρουμε όταν ένα θηριο τραυματίζεται σοβαρά, γίνεται άκρως επιθετικό με λυσσασμένη manía. [5]

Τα γρυλίσματα πόνου και οι ανεξέλεγκτες τυφλές επιθέσεις του πολλαπλασιάστηκαν.

Μηδενική ανοχή έναντι κάθε κοινωνικής ομάδας που διεδικεί. Ξυλοδαρμοί μέσω τόνων χημικών από τους ραβδόχους του κράτους με αποτέλεσμα σοβαρούς τραυματισμούς πολιτών είναι σχεδόν σε ημερήσια διάταξη. [6]

Οι αξιοθρήνητοι υπηρέτες του θηρίου παράλληλα με τη χειρονακτική βία, επιτίθενται και αυτοί βγάζοντας άναρθρες κραυγές για περισσότερη τάξη, ασφάλεια, νομιμότητα και ταυτόχρονη συντριβή κάθε φωνής ή πράξης που προσπαθεί να αντισταθεί. [7]

Παραληρώντας, ζητούν περισσότερους νόμους καταστολής [8], φήμιση λογοκρισία και σκληρή αντιμετώπιση κάθε απόπειρας αντίστασης [9] στο όνομα της δημοκρατίας ακόμη και με μέσα που κάποτε την κατέλυσαν. [10]

Από την απέναντι πλευρά είμαστε εμείς οι άνθρωποι. Όλοι και όλες αυτοί που υποτιμητικά μας αποκαλούν «οι μάζες». Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς μπροστά σε αυτή τη λυσσασμένη και γενικευμένη επίθεση;

Έχουμε δύο επιλογές. Ή θα βγούμε για τα καλά και χωρίς πωγωρισματα στο προσκήνιο της ιστορίας, παίρνοντας επιτέλους την τύχη μας στα χέρια μας, ή θα βυθιστούμε για μια ακόμη φορά στα πιο μαύρα σκοτάδια της εκμηδένισής μας.

Παραφράζοντας τον Γκνύ Ντεμτόρ θα λέγαμε ότι το ζήτημα δεν είναι αν ζούμε περισσότερο ή λιγότερο φτωχά, αλλά ότι ζούμε με έναν τρόπο και σε ένα σύστημα που μας διαφεύγει πως είναι η ζωή.

Σημειώσεις:

[1] «Το βράδυ της Δευτέρας , που σημειώθηκαν τα εκτεταμένα επεισόδια και οι τεράστιες καταστροφές , δεν μπορούσαμε να αντιδράσουμε . Μας επιτίθεντο οι πάντες και από παντού.»

2/2/2009)

[7] «Αν η αστυνομία είναι ανίκανη, να αναλάβουν οι πολίτες ή το ΚΚΕ την αποκατάσταση της τάξης.» (πρωτοσέλιδο τηςεφ. «Αυριανή» 19/12/2008)

[8] «Όποιος μετέχει ή εμφανίζεται σε δημόσια συνάθροιση με καλυμμένο το πρόσωπο ή διαμορφωμένο κατά τρόπο που να μην διακρίνονται τα χαρακτηριστικά και συνεπώς η ταυτότητα του, τιμωρείτε με φυλάκιση τουλάχιστον 2 μηνών μέχριενός έτους.» (Αιτιολογική έκθεση και πρόταση νόμου της καθηγήτριας πανεπιστημίου Αλικής Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου προς την κυβέρνηση. 30/1/2009)

[9] «Να εντοπιστούν οι μηχανισμοί πρόσβασης ιστοσελίδων αντιεξουσιαστικού περιεχομένου και να

διακοπεί άμεσα η εκπομπή τους και συγκεκριμένα η σελίδα του Athens.indymedia.org η οποία προσβάλει το δημοκρατικό μας πολιτεύμα.» (Σ.Ταλιαδόφρος υφ. Παιδείας προς την πρωτανεία του Ε.Μ.Π. 3/2/2009)

Το ελληνικό κράτος, στην προσπάθειά του να αντιμετωπίσει τα γενικευμένα επεισόδια και να καταστείλει τις αντιδράσεις του κόσμου, για μια ακόμα φορά, γριμίζει τους δρόμους με ΜΑΤ και κάθε άλλου είδους μπάτσους. Επιστρατεύει το παρακράτος, κουκουλοφόρους ασφαλίτες και τους παρατρεχάμενους αυτών φασίστες, για να συνδράμουν στη βίαιη καταστολή του λαϊκού ξεσπάσματος. Τρομοκρατούν και συλλαμβάνουν μικρούς μαθητές, γονείς και άλλους εξεγερμένους (όπως συνέβη και εδώ στο Ηράκλειο). Χωρίς καμία αναστολή ζητάς πυροβολεί στον αέρα έξω από το νεκροταφείο λίγο μετά από την κηδεία, ενώ φασίστες μαχαίρω νουν και προκαλούν επεισόδια παριστάνοντας τους αγανακτισμένους πολίτες.

[10] «Αν δεν μπορεί η αστυνομία να αντιμετωπίσει τους ταραξίες, τότε να κληθεί ο στρατός να επιβάλει την τάξη.» (Στέφανος Μάνος πρώην υπουργός της Ν.Δ.)

Για τη συγγραφή του παραπάνω κειμένου χρησιμοποήθηκαν μικρά αποσπάματα από τα κείμενα των Κώστα Δεσποινιάδη, Φώτη Τερζάκη, Παναγιώτη Καλαμάρα, Γιάννη Ιωαννίδη και Άκη Γαβριηλίδη, τα οποία δημοσιεύτηκαν στο τελευταίο τεύχος του Θεσσαλονικιώτικου περιοδικού «Πανοπτικόν», τεύχος 12 Ιανουαρίου 2009.

α/ Ευάγγριος Αληθινός

τα όπλα τυχαία εκπιυροοκροτούν κι οι μπάτσοι κατά λάθος παιδιά δολοφονούν

ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΕ ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

απελπισία. Κόσμος που ζει στην ανέχεια, που νιώθει ότι τον κοροϊδεύουν αποκάλυπτα, σε ένα διαρκές κυβερνητικό παιχνίδι συγκάλυψης σκανδάλων και δημιουργίας ψευδών εντυπώσεων. Ο κόσμος βγήκε στους δρόμους όχι μόνο για να παλέει ενάντια σε ένα σκληρό και εκδικητικό κράτος, αλλά και γιατί νιώθει τις αντοχές του να τερματίζουν μπροστά στην κοινωνική αδικία που βιώνει καθημερινά. Η δολοφονία του Αλέξη ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της οργής απέναντι στην καθημερινή βία και καταπίεση που δέχονται ολοένα εντονότερα μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας, μέσω της οικονομικής εξαθλίωσης, της συστηνής εργασιακής εκμετάλλευσης, της άλωσης κοινωνικών κεκτημένων,

αντιτίθενται συλλογικά, δυναμικά και έξω από το πλαίσιο της απλής «νόμιμης» και «χωρίς πολλά πολλά» διαμαρτυρίας, το κράτος αμολεί τα σκυλιά του. Από τις εκπαιδευτικές-φοιτητικές πορείες και τις διαδηλώσεις συνταξιούχων και απεργιών, έως τις πρόσφατες κινητοποιήσεις των κατοίκων της Λευκίμης και των μεταναστών στην Πέτρου Ράλλη, η αστυνομία ήταν εκεί για να κάνει τη «δουλειά της»... να τρομοκρατήσει, να απειλήσει, να ρίξει χημικά και ξύλο, να χύσει αίμα... με λίγα λόγια να «επιβάλει την τάξη». Ασπίδα σε αυτές της τις ενέργειες αποτελούν οι νέοι πιο απολυταρχικοί νόμοι και τρομονόμοι και η μεθοδευμένη διάχυση του ιδεολογήματος της ασφάλειας στην κοινωνία.

Όμως, εδώ και πέντε μέρες, αυτό το καθεστώς κρατικής τρομοκρατίας ακιρύνεται στην πράξη από τη μαϊκία και συνεχή εξεγερτική δράση χιλιάδων ανθρώπων που αψηφώντας μπάτσους, νόμους και τρομονόμους ξεχύθηκαν στους δρόμους. Έτσι κι αλλιώς όσους μπάτσους κι αν στέλνουν, όσο βία και θάνατο κι αν σπέρνουν δεν θα μας επιβάλλουν την ψευδεπίγραφη κοινωνική «ειρήνη»

που ονειρεύονται. Δεν μας φοβίζουν. Μας εξοργίζουν και θα μας ξαναβρίσκουν διαρκώς μπροστά τους! Κάθε φορά που ένας μπάτσος σκοτώνει, μας λένε πως πρόκειται για ένα «μεμονωμένο περιστατικό». Βαρεθήκαμε να μετράμε μεμονωμένες περιστασιακές δολοφονίες σαν αυτή του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου, του Μοντασέρ Μοχάμεντ Ασράφ στην Πέτρου Ράλλη, της Μαρίας Κουλούρη στη Λευκίμη, του Ηρακλή Μαραγκάκη εδώ στην Κρήτη, του 15χρονου αναρχικού Καλτζά με μία σφαίρα στο κεφάλι και τόσων άλλων σε έναν πόλεμο που κρατάει χρόνια. Όλες αυτές οι δολοφονίες παραμένουν ατιμώρητες και κουκουλώνονται ή τιμωρούνται από το κράτος με ελάχιστες ποινές. Για εμάς δεν έχει σημασία αν πρόκειται για εξοστρακισμό ή ευθεία βολή, γιατί κάθε φορά που ένας μπάτσος τραβεί

της καταπάτησης δικαιωμάτων και ελευθεριών, της αστυνομικρατίας.

Μέσα σ’ αυτές τις άθλιες συνθήκες που κράτος και κεφάλαιο επιβάλλουν στις ζωές μας, οποιοσδήποτε αντιστέκεται, αμφισβητεί ή απλά δεν ακολουθεί τις επιταγές τους «παίρνει μαθητικά δημοκρατία» από τους καουμπούδες της ΕΛΑΣ. Μπάτσοι και ασφαλίτες, με την αγασθί συνεργασία φασιστών, γίνονται οι ένοπλοι εφαρμοστές των δημοκρατικών «δικαιών». Άλλωστε, η αστυνομία γι’ αυτό υπάρχει... Είναι δομικό στοιχείο του κρατικού μηχανισμού. Είναι ο απαραίτητος κατοχικός στρατός για την επιβολή και επέκταση των συμφερόντων των αφεντικών στο εσωτερικό κάθε κράτους. Είναι ο ένοπλος προστάτης των οικονομικών και πολιτικών αργόντων από οποιοδήποτε αμφισβητεί την κυριαρχία τους. Γι’ αυτό, οποσδήποτε οι άνθρωποι

δίπλα στους εξεγερμένους νέους

άρθρο του **Δημήτρη Κουφοντίνα**

Οαντσειαγγελάς Αρείου Πάγου που προσπάθησε να αναβάλει τη δικη της «βαρντινέρα» πρέπει να ένωθε σαν τον πιλότο που προσπαθεί μάταια να αποτρέψει την επικείμενη συντριβή του αεροσκάφους. Όμως, ο αυτόματος πιλότος της ατιμωρησίας ήταν πανίχυρος. Σήμερα, λοιπόν, που είναι νυπό ακόμη το αίμα ενός παιδιού, οι ρηικοί και φυσικοί αυτουργοί του κτηνώδους εκείνου βασανισμού στη Θεσσαλονικη μπορούν να ελπίζουν ότι θα απαλλαγούν. Οπως συμβαίνει και με όλους τους ελάχιστους ένοτολους βασανιστές και δολοφόνους που φτάνουν στα δικαστήρια.

Πριν από 23 χρόνια, ο επίλεκτος σκοπευτής Μελίστας γονάτισε ψύχραμα και πυροβόλησε τον Μιχάλη Καλτζά, ένα παιδί 15 ετών, πυροδοτώντας ένα κύμα λαϊκής αντίβιας. Έτσι η κρατική βία και ατιμωρησία γεννά την αντίβια. Έτσι και κάθε εποχή αντιδρά με τον τρόπο της. «Τυφλά» ή στοχευμένα. Πρωτόδικη απόφαση για Μελίστα: 2 χρόνια. Εφετείο: αθώος. Έγινε πρότυπο των ένοστολων, των ειδικών φρουρών, των λμενοφυλάκων, των μπάτσων των τυχαίων εκπυροοκροτήσεων. Μακρώς ο κατάλογος: δεκάδες οι επισημοί νεκροί, άγνωστο πόσο οι αδελφωτοί στα βουνά, στη θάλασσα, στα αζήτητα. Και σήμερα άλλο ένα κτύπημα των πραιτόρων: ο έφηβος Αλέξης, ένα παιδί, τυχαία, στο σωρό, μέσα σε μια παρέα παιδιών, ζωντανών κι ανυποψίαστων.

Αυτή τη φορά, όμως, τα πιο ευαίσθητα κομμάτια της

κοινωνίας αντέδρασαν στο αποτρόπαιο έγκλημα με αυθόρμητη εξέγερση, τέτοια που δεν έχει άλλη να δείξει η πρόσφατη ιστορία της χώρας. Σε όλους σχεδόν τους νομούς, σε όλες τις πόλεις, ακόμη και στις πιο μικρές, οι νέοι, πρώτα απ’ όλα, ξεσηκώθηκαν. Και μαζί τους άνεργοι, εργαζόμενοι με το φάσμα της αβεβαιότητας μπροστά τους, ακόμη και μεσαία στρώματα, πρόωρα θύματα της κρίσης που πλησιάζει με άγριες δρασεκέλες. Και δεν ήταν πουθενά «ειρηνική». Η δικαιο οργή μεταφράστηκε σε βία. Σε κείνο το απειροελάχιστο κομματάκι βίας, αντίγνωση στον τεράστιο όγκο της βίας όλων των ειδών, που δέχονται από τη στιγμή που ένωσαν τον εαυτό τους, από ένα άγριο κοινωνικό σύστημα που μόνον θεό έχει τον ανταγωνισμό και το κέρδος. Πρώτος στόχος η ασπδοθή αστυνομία, αυτό το όργανο του ασύδοτου κράτους. Υστερα, ό,τι συμβολίζει το κράτος, ό,τι αποτελεί κράτος. Το κράτος της βίας, της αδικίας, της διαφθοράς, της σπατάλας. Κι έπειτα, τα σύμβολα του κεφαλαίου, πολυεθνικές και πρώτα απ’ όλα τράπεζες, αυτοί οι νόμιμοι ληστές και δολοφόνοι.

Τώρα είναι η ώρα της οργής, της αγανάκτησης, της αντίστασης, τώρα ο νους μας κι η καρδιά είναι εκεί, με τα παιδιά που δίνουν το μεγάλο μάθημα. Αδύο, που θα κατακάσει ο κourνιαχτός, μπορούμε να μιλήσουμε για τα άλλα. Γι’ αυτήν την κορυφαία σύγκρουση, την αυθόρμητη αντιπαράθεση με το σύστημα, που έγινε έξω από σχήματα κι από μοντέλα, έξω κι από τα πλαίσια των υπαρχόντων πολιτικών σχηματισμών, απέναντι σ’ ένα πολιτικό σύστημα που δεν θέλει να τους καταλάβει, που δεν μπορεί να τους μιλήσει. Για εκείνο το κοινωνικό υποκείμενο που χρειάζεται να ξανααστηθεί. Να μιλήσουμε, πέρα από τις άναρθρες κραυγές των υποκριτών και των Ταρτούφων, για εκείνες τις οδυνηρές συνέπειες κάθε εξέγερσης, που μπορεί να κτυπήσει την δουλειά ή τον κόπο κάποιου ανθρώπου. Μακριά από τις κραυγές εκείνων που, αφού μεθόδευσαν τον θάνατο του εμποράκου και οδήγησαν στο κλείσιμο χιλιάδες μαγαζιά, οδύρονται τώρα υποκριτικά.

Τώρα, όμως, στεκόμαστε δίπλα στους εξεγερμένους νέους. Που πονούν για τον άδικο χαμό ενός δικού τους. Που αντιστέκονται απέναντι στους συναυτίους. Που τολμούν και αγωνίζονται απέναντι σ’ αυτούς που τους προετοιμάζουν ένα μέλλον χωρίς μέλλον. Σ’ αυτούς που δολοφονούν το μέλλον.

Κοντά στα νιάτα που πολεμούν και ονειρεύονται.

το χρονικό της εξέγερσης στην κρήτη

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΘΕΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

«Η ιστορία αδιάκοπα αιμορραγεί μέχρι θανάτου Από μύριες κρופές πηλές πείνας, ευτέλειας και φόβου Οτιδωτικές συμφορές των μετόχων της Γίνονται αδανάτες με κάθε καταστροφή.» (Kenneth Rexroth)

- Σάββατο 6 Δεκεμβρή 2008**

Στις 9 το βράδυ ένα ένστολο μαντρόκυκλο του κράτους, ο ειδικός φρουρός Επαμεινώντας Κορκονιάς, εκτέλεσε με μια σφαίρα στο στήθος ένα δεκαπεντάχρονο παιδί, τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο. Στο πρόσωπο του Αλέξανδρου δολοφόνησε τόσο την από καιρό εθθαυραστη κοινωνική ειρήνη, όσο και το μέλλον χιλιάδων συνομηλικών του. Η κρατική έννομη τάξη του Καραμανλή, του Παυλόπουλου, του Χεινοφώτη δια μέσου του χεριού του μπάτσου τους φώναζε για μια ακόμη φορά ότι το κράτος είναι σε θέση όταν θέλει να δολοφονεί και λογαριασμό να μην δίνει. Δεν το λένε βέβαια ακριβώς έτσι, ενίοτε το αρνούνται φραστικά και διαρρηγγούν τα ιμάτια τους φωνάζοντας για «παραδειγματικές τιμωρίες» και «μειομνομένα περιστατικά», τα οποία είναι πλέον τόσα πολλά ώστε κανείς να μην τους πιστεύει.

Όταν λοιπόν το κράτος δε δίνει λογαριασμό στους πολίτες του, τότε οι πολίτες έχουν το απόλυτο δικαίωμα και καθήκον να ζητήσουν αυτόν το λογαριασμό από μόνον τους. Αυτό ακριβώς το δικαίωμα άσκησαν από εκείνο το βράδυ του Σαββάτου και τις επόμενες μέρες χιλιάδες άνθρωποι, τόσο σε όλη την επικράτεια της χώρας, όσο και σε άλλες χώρες του πλανήτη. Χιλιάδες νέοι (και όχι μόνο) γέμισαν τους δρόμους των πόλεων οργισμένοι και αποφασισμένοι να εκδικηθούν και να υπενθυμίσουν στο κράτος ότι αν κάποιος μπορεί να κάνει κουμάντο αυτός είναι μόνο ο λαός και κανένας κρατικός σκύλος ή πολιτικό γουρούνι. Η διαφύλαξη της ανθρώπινης ζωής και πολύ περισσότερο η διαφύλαξη της αρχής της λογοδοσίας του κράτους και των οργάνων του, είναι πράγμα πολύ σημαντικότερο από πέντε σπασμένες βιτρίνες ή δέκα καμένες τράπεζες.

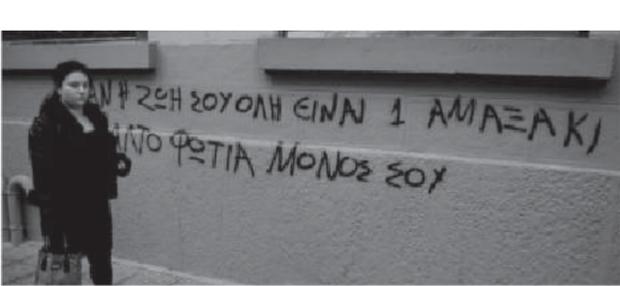
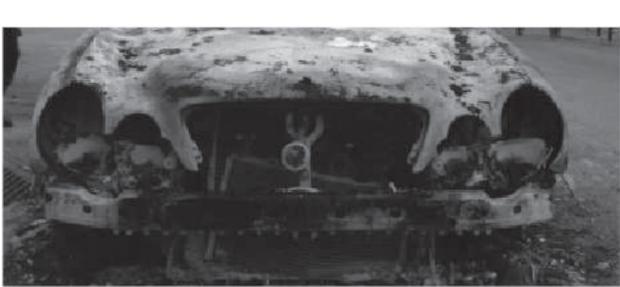
Οι χιλιάδες των οργισμένων που κατέκλεισαν και κατέλαβαν τους δρόμους των πόλεων έκαναν να καταρρεύσει και ο μύθος των «εκατό - διακοσίων κουκουλοφόρων» που χρησιμοποιείται κατ’επανάληψη στην ξύλινη γλώσσα των χειραγωγών του θεάματος και των πολιτικών τους αφεντικών ως συνώνυμο των προσδιορισμών «αναρχικοί», «αυτόνομοι» κλπ γυμνωμένων από την αυτονομήη και ιστορική πολιτική του έννοια καθώς στην γλώσσα τους οι παραπάνω πολιτικοί χαρακτηρισμοί έχουν το νόημα βριασιά. Δεν μπορούν όμως να ποικιοποιούν και ακόμη χειρότερα να θεωρούν στιγματίζοντας σαν εγκάθετους, προβοκάτορες και υποκινούμενους από «ένα κέντρα» χιλιάδες ανθρώπους από άκρη σε άκρη της χώρας και ακριβώς όλοι αυτοί οι άνθρωποι έκαναν αυτόν τον μύθο να καταρρεύσει. Η μαζικότητα αυτής της πανελλαδικής κινητοποίησης, η επέκταση της σαν πυρκαγιά σε αναπάνετχα στράψματα του πληθυσμού και σε ηλικίες, το ανυποψήρητο πείσμα της και η οργή της αλλά και η οισπηρή συναίνεση που για πρώτη φορά απέσπασε ακόμη και από εκείνους που δε συμμετείχαν εξαρχής, δημιουργήσε αυτόματα ένα μέτρο σύγκρισης με μεγάλα παγκόσμια ιστορικά γεγονότα όπως η Γαλλική κομμούνια, ο Μάης του '68 και το πολυτεχνείο του '73.

Οι άνθρωποι που ενήργησαν έτσι, μετανάστες, άνεργοι, φτωχοί, άστεγοι, κάθε είδους περιθωριοποιημένοι και αποκλεισμένοι από την «καταναλωτική χαρά» και «οικονομική ευδαιμονία», όλοι αυτοί που ήταν για χρόνια εξωθωμένοι στα όρια της κοινωνικής εκμηδένισης, βγήκαν στους δρόμους για να εκδικηθούν για αυτή τους τη θέση φωνάζοντας με τις πράξεις τους «ως εκεί και μη παρκεύ». Οι άνθρωποι αυτοί τα τελευταία χρόνια έγιναν πολλοί, πάρα πολλοί κι αν κοιτάζουμε τι συμβαίνει και σε παγκόσμια κλίμακα, θα δούμε ότι τα δύο τρίτα του παγκόσμιου πληθυσμού βρίσκονται αυτή τη στιγμή σε παρόμοια θερμοκρασία βρασμού.

Ας θυμηθούμε όμως το τι έγινε τις μέρες του Δεκεμβρή στην Κρήτη και κυρίως στο Ηράκλειο μιας και ο γράφων -όπως και χιλιάδες άλλοι- έλαβε ενεργά μέρος στην εξέγερση, άρα γνωρίζει τα πράγματα και τα γεγονότα όχι μέσα από τη διαστρεβλωτική παραγωγή εικόνας του τηλεοπτικού φακού, αλλά σε αληθινό και πραγματικό επίπεδο.

- Σάββατο 6/12/2008,βράδυ**

Με το που γίνεται γνωστή η δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, εκατοντάδες νέοι κυρίως από τον αναρχκό χώρο αλλά και από την αριστερά συγκεντρώνονται στην πλατεία των λιοτριών. Με κεντρικό πανό «16 χρόνων νεκρός από σφαίρα μπάτσου» ξεκινούν πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης με συνθήματα ενάντια στο κράτος, την καταστολή του και την

αστυνομία ενώ ταυτόχρονα χτυπιούνται όσες τράπεζες βρίσκονται στους δρόμους όπου περνά η πορεία. Φτάνοντας στη λεωφόρο Δικαιοσύνης, σπάζεται η πρόσοψη των δικαστηρίων και ακολουθεί επίθεση στα παρακείμενα άδεια κτίρια της αστυνομικής διεύθυνσης νομού Ηρακλείου και της τουριστικής αστυνομίας, τα οποία καταστρέφονται. Η πορεία συνεχίζει προς τα λιοτάρια όπου ο επόμενος στόχος, το 2ο αστυνομικό τμήμα χτυπιέται και αυτό με πέτρες και άλλα αντικείμενα. Κάθ'ολη τη διάρκεια της πορείας και των χτυπιμάτων δεν υπάρχει στους δρόμους της πόλης ούτε ένας μπάτσος έστω για να δείγμα και αυτός είναι ο λόγος που εκείνο το βράδυ δεν έγιναν συγκρούσεις με τα κρατικά μπουλντοσκιλα. Ανάλογα γεγονότα γίνονται και στα Χανιά, ενώ δεν υπάρχουν πληροφορίες για άλλες πόλεις της Κρήτης.

- Κυριακή 7/12/2008,απόγευμα**

Το απόγευμα της Κυριακής, αναρχικοί και

αριστερές οργανώσεις καλούν σε πορεία πάλι στα λιοτάρια στις 5. Ο κόσμος ανέρχεται σε περίπου 500 άτομα και η οργή πλέον είναι ξεχειλή. Ξεκινά πορεία ακολουθώντας το γνωστό δρομολόγιο, οδός Καλοκαιρινού, Αγίου Μηνά, Αβέρωφ, πλατεία ελευθερίας, Δικαιοσύνης, με τελικό προορισμό την πλατεία λιοτριών όπου ξανασπάζονται όλες οι τράπεζες που είναι στο διάβα μας, με μερικές να πυρπολούνται, χτυπιούνται πάλι τα δικαστήρια και τα αστυνομικά τμήματα, ενώ δημορίες των ΜΑΤ και ασφαλίτες ακολουθούν την πορεία από απόσταση ασφαλείας 300 μέτρων.

Στη συμβολή των οδών Δικαιοσύνης και 1821 στήνονται οδοφράγματα προκαλώντας με αυτόν τον τρόπο την επέμβαση των δυνάμεων καταστολής, οι οποίες χτυπιούνται με πέτρες, ξύλα και μολότωφ. Οι μπάτσοι κάνουν επιθέσεις με ρίξη δακρυγόνων και χειροβομβίδων κρότου λάμψης.

- Δευτέρα 8/12/2008**

Πόλη που καίγεται, λουλούδι που ανθίζει.

Το πρωί της Δευτέρας είχε καλεστεί διαδήλωση από όλα τα γυμνάσια και λύκεια του Ηρακλείου. Μαζεύτηκαν περί τους 2.000 μαθητές στην πλατεία ελευθερίας με πολύ παλμό, αντιματωσικά πλακάτ και πανό. Κατά τις 12 κάποιος "έξυπνος" αρχιμπάτσος είχε τη φαινή ιδέα να στείλει μια δημορία μπροστά στη πόρτα της νομαρχίας προφανώς για να την προστατέψει. Εκεί που δεν έτρεχε τίποτα και οι μαθητές φώναζαν μονό συνθήματα, στη θεά των μπάτσων, η οργη πλημψίασε τα πρόσωπα τους. Αμέσως άρχισαν να ηλθώνουν μάρμαρα από τη πλατεία, έκαναν ένα άπιστευτο ντου στους μπάτσους, αναποδογύρισαν ένα φορτηγάκι κι άλλο ένα αμάξι που ανήκαν σε τοπικά τηλεοπτικά κανάλια και είχαν παρκάρι μπροστά στη νομαρχία σπάζοντας τα, έσπασαν τη νομαρχία και κινήγησαν τους μαρτύρους μέχρι τα λιοτάρια. Οι μπάτσοι έριξαν χημικά, αλλά τους απένταραν, προφανώς για να μην εκτραπεί και άλλο η κατάσταση.

Τη Δευτέρα το απόγευμα γίνεται πάλι κάλεσμα σε πορεία στις 5 στα λιοτάρια από αναρχικούς και αριστερούς. Ο κόσμος που συγκεντρώνεται είναι το κάτι άλλο διαφοροποιώντας κατά πολύ τη σύνθεση του κόσμου σε σχέση με τις δύο προηγούμενες μέρες. Μικροί τσιγγάνοι, οικονομικοί μετανάστες, πρεζάκια, χούλιγκανς, λούμπεν άτομα από τις λαϊκές γειτονιές, πισισικιαρικά μαθητές, εργάτες και άνεργοι. Όλοι αυτοί που το κέντρο της πόλης έχει αποκλείσει με τη γκλαμουριά του και τα φανταχτερά του αλλά ψεύτικα χρώματα. Είναι γεγονός ότι ο πολιτικός χώρος των αναρχικών, αντιεξουσιαστών, αριστερών, ήταν μειωηφία. Ο κόσμος υπολογίζεται σε τουλάχιστον 1.000 άτομα. Η πορεία ξεκίνησε κατά τις 7 περίπου και μετά από λίγο άρχισε το πάρτυ. Δεν έμεινε πλέον τράπεζα για τράπεζα στο κέντρο της πόλης άθικτη. Πυρπολήθηκαν πάνω από 30 τράπεζες, όλες στην οδό 25ης Αυγούστου και αρκετές σε όλη την πόλη του Ηρακλείου ακόμη και σε απόσταση τριών και τεσσάρων χιλιομέτρων από το κέντρο της πόλης.

Εν αντιθέσει με τις κραυγές και τα ψέματα τόσο του κράτους όσο και των παπαγάλων του δημοσιογράφου, δεν έγινε κανενός είδους πλιάτσικο, ενώ τουλάχιστον χίλια και παραπάνω άτομα συμμετείχαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στις συγκρούσεις. Οι οργισμένοι νέοι (και όχι μόνο) συγκρούστηκαν με νανία με τα ΜΑΤ στην πλατεία ελευθερίας ρίχνοντας τους δεκάδες μολότωφ, ενώ αργότερα στήνονται πύρινα οδοφράγματα στην 25ης Αυγούστου με πράγματα που ο κόσμος βγάει από τις σπασμένες τράπεζες και στην συνέχεια τις πυρπολεί. Πετροβολήθηκε η Β' εφορία αλλά γλύτωσε το κτήριο, ενώ οι κολασμένοι των λαϊκών γειτονιών λάμβαναν υπόψη τους τις παραινέσις συντρόφων και δεν πρόβαιναν σε λεηλασίες, σπασίματα γενικά καταστημάτων και ανεξέλεγκτες πυρκαγιές στο βρόντο. Οι συγκρούσεις σταμάτησαν στο κέντρο γύρω στις 12 με 1 το βράδυ, ενώ υπάρχουν πληροφορίες για μικρές συγκρούσεις με μπάτσους σε γειτονιές. Επίσης οι μπάτσοι φανερά καταβελβλιμένοι έδιναν την αίσθηση ότι δεν μπορούσαν να ελέγξουν την κατάσταση και πως θα μπορούσαν άλλοστε. Ακουσθηκε επίσης ότι σε σημεία της πόλης στις παρνεφές του κέντρου υπήρχαν ομάδες από ασφαλίτες που έκαναν ελέγχους σε κόσμο και προσαγωγές.

Η κατάσταση η οποία ξεκίνησε από την οργή για τη δολοφονία ενός παιδιού από το όπλο ενός κρατικού γουρουνιού είχε μετατραπεί σε οργη εναντια στον καταναλωτισμό, τον ίδιο τον καπιταλισμό, αυτό που σε θέλει «νικ και γαμώτο» αρκει να έχεις το πορτοφόλι γεμάτο. Η οργή ανθρώπων που ζουν σε χαμόσπιτα και τρώγες στις λαϊκές γειτονιές, χωρίς μέλλον και κανένα παρόν, είναι αυτή που τους σπασμένες και καμένες τράπεζες του κέντρου με τον κόσμο και τους περαστικούς να επικροτεί τις καταστροφές τους. Γίνονται οδοχαχίες σε όλο το κέντρο της πόλης και πέπιμο σε δημορίες των ΜΑΤ με μολότωφ στην πλατεία ελευθερίας. Γίνεται επίθεση με μολότωφ στη Β' εφορία Ηρακλείου η οποία καίγεται μερικώς. Στήνονται για ένα ακόμη βράδυ πύρινα οδοφράγματα, ομάδες διαδηλωτών

αναπαρήγαγαν για πολλοστή φορά το "ποήμα" γύρω από αναρχικούς, κουκουλοφόρους αντιεξουσιαστές, βάνδαλους, "γνωστούς αγνώστους" κλπ τους οποίους τους ανήγαγαν πλέον σε χιλιάδες κραυγάζοντας για περισσότερη αστυνόμευση, περισσότερο κράτος, περισσότερη ασφάλεια.

Το μοναδικό πρόταγμα των χιλιάδων κολασμένων της σκοτεινής πλευράς της πόλης ήταν ένα και μοναδικό, όπως το αντιλήφθηκε: "Φάτε τους πλουσιους, καταστρέψτε τους νοούς του κράτους. Είμαστε κι εμεις εδώ και ζούμε δίπλα σας, κάνετε πως δε μας βλέπате, κάνετε πως δε μας ακούγατε, τώρα θα σας αναγκάσουμε να μας πάρετε πολύ σοβαρά υπόψη σας. Είμαστε εδώ μπροστά σας και δημιουργία χιλιάδες, όσο και να κρύβεστε στην ασφάλεια των σπιτιών σας θα αναγκαστείτε να μας κοιτάξετε στα μάτια με φόβο γιατί εσείς μας δημιουργήσατε. Εσείς με τον μικροαστισμό σας ,τον αυτοκισμό σας ,την συνεχή αναζήτηση ασφάλειας προς κατανώλιση. Την αποστροφή του πλάσματος σας στη θεά μας. Είμαστε έξω από τα σπίατα σας και είμαστε χιλιάδες, και το κυριότερο, δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε γιατί δεν έχουμε ποτέ τίποτα."

Στα Χανιά, έγινε συγκέντρωση στην πλατεία της δημοτικής αγοράς και πορεία στο κέντρο της πόλης. Καθιστική διαμαρτυρία πραγματοποιήσαν μαθητές σχολείων της πόλης σε μια από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις των τελευταίων ετών. Οι μαθητές φώναζαν αρχικά συνθήματα και μετά χωρίσθηκαν σε δύο ομάδες. Η πρώτη ομάδα κρατώντας ένα πανό έκανε πορεία στους δρόμους. Όταν η πορεία έφθασε έξω από το δημαρχείο κάποιος από τους μαθητές εκτόξευσαν αντικείμενα προς το κτήριο, η κεντρική είσοδος του οποίου ήταν κλειστή για προληπτικούς λόγους. Η ομάδα των μαθητών λίγο αργότερα συναντήθηκε με την άλλη ομάδα των παιδιών που έκαναν καθιστική διαμαρτυρία στο δρόμο μπροστά από την δημοτική αγορά. Πορεία από 1.000 μαθητές κατέληξε στο μπατοσμέγαρο όπου και επιτέθηκαν στους μπάτσους. Ίδιο σκηνικό και το απόγευμα της ίδιας μέρας. Πορεία με συμμετοχή σχεδόν 1000 ατόμων. Καταστράφηκαν πολλές τράπεζες και έγιναν συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής.

Στο Ρέθυμνο κατά τη διάρκεια πορείας έγιναν στόχος διαδηλωτών υποκαταστήματα τραπεζών. Με πέτρες και ξύλα έσπασαν τις πόρτες και τα τζάμια, ενώ πέτρες, μπουκάλια και καπνογόνα εκτόξευσαν επίσης εναντίον των μπάτσων έξω από το Αστυνομικό Τμήμα. Η πορεία ξεκίνησε από το δημαρχείο με συμμετοχή φοιτητών, αριστερών παρατάξεων, φορέων της πόλης και αντιεξουσιαστών. Μέρος της πορείας συνέγισε στη Λεωφόρο Κουντουριώτη, ενώ σπάστηκε η είσοδος της εθνικής τράπεζας απέναντι από το Δημαρχείο και τα τζάμια της Alpha Bank. Η πορεία συνέχισε έξω από τη Σχολή της Αστυνομίας όπου επαναλήφθηκε το ίδιο σκηνικό, εκτοξεύοντας πέτρες στην είσοδο.

- Τρίτη 9/12/2008**

Τίποτα δεν τελείωσε, όλα συνεχίζονται.

Για άλλη μια μέρα στο Ηράκλειο μαθητές καλούν σε πορεία ενώ όλα τα σχολεία της πόλης είναι υπό κατάληψη. Η πορεία με πολύ παλμό και με μόνιμα τα αντιματωσικά συνθήματα αριθμεί περίπου 700 άτομα. Ανάλογες πορείες γίνονται σε Χανιά, Ρέθυμνο, ενώ στην Ιεράπετρα δυναμική πορεία από μαθητές της πόλης χτυπά έξω από το αστυνομικό τμήμα Ιεράπετρας σπάζοντας τις μηχανές της τροχαίας και κάνει επίθεση στο τμήμα πετώντας στους μπάτσους πέτρες, ξύλα, ανάγ, πορτοκάλια και ντομάτες. Αρκετοί Ιεραπετριτές μαθητές και άλλοι νέοι και νέες ξεκινούν σύμφωνα με πληροφορίες για να έρθουν στο Ηράκλειο και να ενισχύσουν τους Ηρακλειώτες εξεγερμένους.

Το απόγευμα της Τρίτης έχει καλεστεί πορεία σε αφερτρία τα λιοτάρια. Ο Κόσμος απητόθη από την ΚΡΑΤΙΚή τρομοκρατία φτάνει τα 1.000 άτομα και η διάθεση για σύγκρουση είναι για μια ακόμη φορά διάχυτη. Οι διαδηλωτές αποτελούμενις της ήηθ σπασμένες και καμένες τράπεζες του κέντρου με τον κόσμο και τους περαστικούς να επικροτεί τις καταστροφές τους. Γίνονται οδοχαχίες σε όλο το κέντρο της πόλης και πέπιμο σε δημορίες των ΜΑΤ με μολότωφ στην πλατεία ελευθερίας. Γίνεται επίθεση με μολότωφ στη Β' εφορία Ηρακλείου η οποία καίγεται μερικώς. Στήνονται για ένα ακόμη βράδυ πύρινα οδοφράγματα, ομάδες διαδηλωτών

κατευθύνονται εκτός κέντρου όπου σπάζονται και καίγονται αρκετές τράπεζες στις οδούς Θεορίσου και στην 62 μαρτύρων μέχρι τα Καμίνα ενώ ο εξοπλισμός τους χρησιμοποιείται για οδοφράγματα. Κάτοικοι επικροτούν τις καταστροφές τραπεζών χειροκροτώντας, άλλοι προσφέρουν μπουκάλια με νερό στον κόσμο που συμμετέχει στις καταστροφές ενώ διερχόμενοι οδηγοί κορνάρουν ρυθμικά και ενημερώνουν τους διαδηλωτές για τις θέσεις της αστυνομίας στους παρακείμενους δρόμους βοηθώντας τα μέγιστα στην αποφυγή συλλήψεων.

Δυστυχώς την Τρίτη συλλήψεις έγιναν και σε μεγάλο βαθμό. Ασφαλίτες με κουκούλες και γενναική εμφάνιση (σκουφιά, φούτερ, φόρμες, ανταναιμικά μπουφάν μηχανών), είτε κινούμενοι σε ομάδες είτε μεμονωμένα διάσπαρτοι ανάμεσα σε ένα ανεξέλεγκτο πλήθος, συλλαμβάνουν κόσμο στα τυφλά. Ενδεικτικές είναι οι εικόνες από τα τοπικά τηλεοπτικά Μ.Μ.Ε. όπου ομάδα δέκα κουκουλοφόρων ασφαλιτών συλλαμβάνει δύο σχεδόν λιντάφροντας τον, ο οποίος φωνάζει συνεχώς για βοήθεια. Περαστικός κόσμος γιουχάει τους ασφαλίτες και κινείται εναντίον τους. Εκείνο το βράδυ είχαμε σαν τελικό απολογισμό 22 συλλήψεις. Σε μια επίδειξη κρατικής φασιστικού αυταρχισμού, 11 γονείς ανήλικων συλληφθέντων κατηγορούνται και αυτοί μαζί με τα παιδιά τους για παραμέληση ανήλικου, 7 ανήλικοι παραπέμπονται με κακουρηγματικές κατηγορίες ενώ σύμφωνα με το αυτόφωρο που έγινε την επόμενη μέρα 6 είναι υποχρεωμένοι να βλέπουν τον επίτροπο ανήλικων

Η μαζικότητα αυτής της πανελλαδικής κινητοποιήσης, η επέκταση της σαν πυρκαγιά σε αναπάνετχα στράψματα του πληθυσμού και σε ηλικίες, το ανυποχώρηο πείσμα της και η οργή της αλλά και η οισπηρή συναίνεση που για πρώτη φορά απέσπασε ακόμη και από εκείνους που δε συμμετείχαν εξαρχής, δημιουργήσε αυτόματα ένα μέτρο σύγκρισης με μεγάλα παγκόσμια ιστορικά γεγονότα

μια φορά το μήνα και 4 ενήλικες εκ των οποίων οι 2 με κακουρηγμάτα τους βάδουν περιοριστικούς όρους με 1500 ευρώ εγγύηση ο καθένας (που με τα παράβολα φτάνει περίπου τα 2200) και υποχρεωτική παρουσία στην αστυνομία δύο φορές το μήνα.

Στα Χανιά είχαμε σύμφωνα με αναφορές συντρόφων έξι συλλήψεις και δεν προφυλακίστηκε κανείς.

Την ίδια όμως μέρα έχουμε και άλλη μια κλασική αναβίωση του παρακράτους με ένα πανελλαδικό όργιο φημών και τρομοκράτησης του κόσμου και καταστοληματάρχων με αποκορύφωμα τις επιθέσεις παρακρατικών «αγανακτισμένων πολιτών» και φασιστών της ΟΝΝΕΔ και της νεοναζιστικής «Χρυσής Αυλής» στην Πάτρα. Ταυτόχρονα σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας (ακόμη και σε μικρές πόλεις που δεν είχε συμβεί το παραμικρό) το κράτος σπέρνει διαρκώς φήμες για περιφερόμενες ομάδες αναρχικών και βάνδαλων όπου με λεωφορεία και τρένα κυκλοφορούν ανά την επικράτεια της χώρας, περιφερόμενοι από πόλη σε πόλη, γειτονιά σε γειτονιά, χωρίς σε χωρίο. Μια κανονική επέλαση βαρβάρων (σαν ένα περιφερόμενο τσίρκο εάν επρόκειτο για κινηματογραφική ταινία) με σκοπό την ισοπέδωση καταστημάτων και την ολοκληρωτική καταστροφή των περιουσιών των πολιτών. Στην Ιεράπετρα από τις 6 το απόγευμα, πανικός είχε πιάσει όλους τους καταστηματαρχες για το ότι 'έρχονται χουλγκάνοι από το Ηράκλειο με λεωφορεία του ΚΤΕΛ (!!!) να μας σπάσουν τα μαγαζιά". Όσοι πουλούσαν πυροσβεστήρες και οι σιδεράδες έκαναν χρυσές δουλειές. Μάλιστα η

παραποινή "είδηση" ανακινώθηκε και από τοπικό ραδιόφωνο, καλώντας τους μαγαζάτορες να μείνουν στα μαγαζιά τους για να τα προστατέψουν. Βέβαια, ελάχιστοι έμειναν, όμως ήδη είχε διαμορφωθεί ένα κλίμα πανικού και βρέθηκαν κάποιοι να κάνουν περπολιές.

Οι φήμες αυτές κυκλοφορούν σχεδόν την ίδια ώρα περίπου (στις 5 το απόγευμα) κάνοντας φανερή την ενορχήστρωση τους από το ίδιο το κράτος, πράγμα που αποκαλύπτεται στο Ηράκλειο από τον ίδιο τον πρόεδρο του εμπορικού συλλόγου ο οποίος καταγγέλλει προσωπικά τον διοικητή της ασφάλειας Ηρακλείου σε τηλεοπτικά δελτία, τόσο τοπικά όσο και πανελλαδικής εμβέλειας, για τρομοκρατία του εμπορικού κόσμου του Ηρακλείου και παρακίνηση του συλλόγου ο οποίος «οικονομικό αυτοματισμο» και της «στρατηγικής της έντασης» να έρθει αντιμέτωπος με τους εκατοντάδες νέους και νέες που συγκεντρώνταν στους δρόμους, λαμβάνοντας μέρος του ρόλου της αστυνομίας. Χαρακτηριστική σκηνή είναι η ζωντανή σύνδεση τοπικού καναλιού όπου στο ένα παράθυρο είναι ο πρόεδρος του εμπορικού συλλόγου Ηρακλείου και στο δίπλα παράθυρο ο διοικητής της ασφάλειας όπου ο πρόεδρος τον καταγγέλλει ανοιχτά ολό το όπιος του τηλεφώνησε λέγοντας του να αλλάξουν οι έμποροι να σώσουν τα μαγαζιά τους, με τον αρχιασφαλίτη να ψελίζει ότι είχαν πληροφορίες για καταστροφές καταστημάτων και πλιάτσικο, πράγμα που στο Ηράκλειο δε συνέβη όσες μέρες έγιναν συγκρούσεις. Οι έμποροι σχεδόν

Πορεία έγινε και στα Χανιά, η οποία κατέληξε σε κατάληψη ραδιοφωνικού σταθμού όπου διαβάστηκαν ζωντανά κείμενα από το στέκι μεταναστών, την κατάληψη rosa nera, την ΕΑΜΕ Χανίων, από αναρχικούς/αντιεξουσιαστές και του φοιτητικού συλλόγου πολυτεχνείου. Μικροφωνική έγινε επίσης το Σάββατο το πρωί στο Ρέθυμνο έξω από το δημαρχείο από την Ανοιχτή Συνέλευση Αναρχικών - Αντιεξουσιαστών στο Ρέθυμνο ενάντια στην κρατική καταστολή για τα γεγονότα των τελευταίων ημερών με κεντρικά συνθήματα: «Η δημοκρατία δολοφονεί, οι εξεγερμένοι απαντούν.» και «Αλληλεγγύη και άμεση απελευθέρωση των συλληφθέντων και προφυλακισμένων των συγκρούσεων.»

- Δευτέρα 15/12/2008**

Το πρωί έγινε πορεία στο Ηράκλειο με τη συμμετοχή μαθητών φοιτητών και αναρχικών. Η συγκέντρωση ξεκίνησε στις 11 και είχε περίπου 500 άτομα. Δεν έγινε συγκρούσεις. Το βράδυ της Δευτέρας έγινε ολιγόωρη κατάληψη στο αίθριο του δημαρχείου Ηρακλείου (Λότζια), στην οποία προβλήθηκε κινηματική παραγωγή ντοκιμαντέρ αφιερωμένο στο Μιχάλη Καλτεζά που δολοφονήθηκε στις 17 Νοέμβρη 1985 από το μπάτσο των ΜΑΤΑ. Μελίστα.

- Τρίτη 16/12/2008 & Τετάρτη 17/12/2008**

Στις 9:00 το πρωί στα δικαστήρια

τρομοκρατημένοι στήθηκαν έξω από τα καταστήματα τους περμένοντας τους συγκρούους μητροπολιτικούς "βαρβάρους", χωρίς όμως να έχουν καμία διάθεση να παίζουν τον ρόλο των «αγανακτισμένων πολιτών». Φυσικά υπήρξαν κάποιες σπασμένες βιτρίνες αλλά αυτές ήταν ελάχιστες και είχαν να κάνουν με την δυναμικότητα, τη διάρκεια και το εύρος των συγκρούσεων, χωρίς να γίνει ούτε μια κλοπή.

- Τετάρτη 10/12/2008**

Το πρωί της Τετάρτης, αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και μαθητές με γονείς συγκεντρώθηκαν έξω από τα δικαστήρια απαιτώντας απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων και χωρίς να τους ασκηθεί καμία δίωξη. Την ίδια μέρα έγινε πορεία που είχε καλέσει το εργατικό κέντρο στο πλαίσιο προκήρυξης γενικής απεργίας της ΓΣΕΕ όπου συμμετείχαν και φοιτητικοί συλλογοι. Πάρθηκε απόφαση στο τέλος της πορείας από φοιτητές των ΕΑΑΚ να γίνει κατάληψη στο κτήριο της νομαρχίας Ηρακλείου. Η κατάληψη κρατήθηκε μέχρι το απόγευμα της Πέμπτης όπου και κατεστάλη από συνδικαλιστές του ΠΙΑΣΟΚ μετά από προτροπή της νομάρχη Ηρακλείου Β. Σχοιναράκη. Την Πέμπτη συνηστήσαν οι παρεμβάσεις αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της εξέγερσης με μικροφωνικό από αναρχικούς/αντιεξουσιαστές.

- Σάββατο 13/12/ 2008**

Καλέστηκε κι έγινε πορεία στους κεντρικούς δρόμους από αναρχικούς/αντιεξουσιαστές και αριστερούς χωρίς να σημειωθούν συγκρούσεις.

Πορείες και κινήσεις αλληλεγγύης συνεχίσαν να γίνονται και τις επόμενες μέρες. Την Τετάρτη 31/12/2008 τα ημερώματα πυρπολήθηκε το καταναλωτικό σύμβολο που λέγεται «χριστουγεννιάτικο δέντρο».

Κινήσεις και πορείες με αφερτρία Την Δεκεμβριανή εξέγερση συνεχίζονται να γίνονται μέχρι αυτές τις μέρες.

Τίποτα δεν τελείωσε, όλα συνεχίζονται!

■ αναρχικοί ενάντια στο τείχος

συνέχεια από σελ 1

Γύρω από τα κατεχόμενα εδάφη, η Ισραηλινή κυβέρνηση και ο Στρατός έχουν δημιουργήσει μια επιθετική δομή με οδοφράγματα, σημεία ελέγχου με ενόπλους, κεντρικές οδικές αρτηρίες όπου οι Παλαιστίνιοι δεν επιτρέπεται να οδηγούν κλπ. Συμμετέχουμε σε άμεση δράση σχετικά με το ορισματούριο του Τείχους, με την αφαίρεση οδοφραγμάτων ή μπλοκαρίοντας δρόμους ως διαμαρτυρία. Ένα παράδειγμα είναι το 2006 όταν

άνθρωποι από την ομάδα εισέβαλλαν σε μια βάση με τανκ που βομβάρδινα την γάζα και τα κατέλαβαν.

ΕΡ. Πώς σας αντιμετωπίζουν οι Ισραηλινοί;

Κυρίως με μίσος... επειδή αντιπροσωπεύουμε γι' αυτούς τον «εχθρό». Η ομάδα μας μάλλον είναι η πιο ριζοσπαστική και η πλειοψηφία της κοινής γνώσης (ακόμα κι αυτοί που αποκαλούνται «Αριστεροί») μας βλέπουν σαν επικίνδυνους που πρέπει να φυλακισθούν.

ΕΡ. Ποιά είναι η γνώμη σας για τη διαμάχη μεταξύ της Χαμάς και του Ισραήλ;

Μιλώντας για εμένα, μπορώ να πω ότι δεν υποστηρίζω καμία πλευρά, το Ισραήλ γι' αυτό που είναι (ένα κράτος, και μάλιστα κατακτητής) αλλά και τη Χαμάς, μια φονταμενταλιστική θρησκευτική δύναμη.

Υποστηρίζω το λαϊκό αγώνα και το δικαίωμα των ανθρώπων να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, αλλά δεν υποστηρίζω τον αγώνα που δίνεται στο όνομα μιας θρησκείας, είτε αυτή λέγεται Ιουδαϊσμός, είτε Ισλαμισμός είτε Χριστιανισμός ή οτιδήποτε άλλο. Φυσικά το Ισραήλ και ο Δυτικός κόσμος βλέπουν τη Χαμάς σαν μια φονταμενταλιστική θρησκευτική δύναμη, αλλά και το Ισραήλ βρίσκεται στην ίδια θέση καθώς οι πολίτες και οι στρατιώτες του πολεμούν στο όνομα του Ισραηλινού κράτους και των πολιτών του.

ΕΡ. Πως αντιδρούν οι άραβες πολίτες του Ισραήλ μπροστά στη γενεοκτονία εις βάρος των συμπατριωτών τους;

Οι άραβες πολίτες του Ισραήλ ή όπως τους αποκαλούμε «οι Παλαιστίνιοι κάτοικοι του Ισραήλ» ζουν σε μια περίπλοκη κατάσταση, επειδή είναι διαχωρισμένοι από τον λαό τους και σε πολλές περιπτώσεις από τις οικογενείς τους, αλλά και επειδή ταυτόχρονα αντιμετωπίζονται στο Ισραήλ σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Φυσικά αυτό δεν είναι μια επίσημη πολιτική της κυβέρνησης καθώς η Κυβέρνηση θέλει να δείχνει «δημοκρατική», που σφραγιά όλους τους πολίτες. Στην πραγματικότητα όμως ο ρατσισμός είναι η κατάλληλη λέξη να περιγράψει την κατάσταση που βιώνουν οι Παλαιστίνιοι κάτοικοι του Ισραήλ. Αυτό τους οργίζει όλο και περισσότερο ενάντια στην Ισραηλινή κυβέρνηση που τους καταπιέζει. Η μεγάλη πλειοψηφία τους ταυτίζεται με τη λαϊκή πάλη στα κατεχόμενα εδάφη, αλλά η Αιτνωμία και ο Στρατός καταστέλλει με τη βία οποιαδήποτε προσπάθεια αντίστασης εντός του Ισραήλ. Για παράδειγμα, το Σεπτέμβριο του 2000 στα γεγονότα που ονομάστηκαν Δεύτερη Ιντιφάδα, 13 Παλαιστίνιοι δολοφονήθηκαν από την Ισραηλινή Αστυνομία σε διάφορες Παλαιστινιακές πόλεις εντός του Ισραήλ.

ΕΡ. Υπήρξαν φωνές εντός του Ισραήλ που εναντιώθηκαν στον πρόσφατο πόλεμο στην Γάζα;

Η μεγάλη πλειοψηφία υποστήριξε τον πόλεμο – αυτό είναι αδιαμφισβήτητο. Ακόμα και τα μεγαλύτερα από τα αποκαλούμενα «Αριστερικάκια» κόμματα υποστήριξαν τον πόλεμο και μόνο όταν ένας Ισραηλινός στρατιώτης σκοτώθηκε άρχισαν να μιλούν εναντίον του πολέμου. Οι φωνές στο δρόμο ήταν παρά πολύ πατριωτικές και εθνικιστικές, ζητώντας να «χτυπηθούν οι άραβες με

δύναμη», αλλά και να «σκοτώσουμε όσους περισσότερους μπορούμε». Εμείς φυσικά σταθίχαμε στην πρώτη γραμμή της αντίστασης εναντίον του πολέμου, κάνοντας πορείες διαμαρτυρίας και άμεσες δράσεις σχεδόν κάθε μέρα. Δεχθήκαμε πολλή βία στο δρόμο, αλλά δεν μπορείς να μείνεις σιωπηλός τη στιγμή που 1400 άτομα σφαγιαζονται σε απόσταση μιας ώρας από εκεί που στέκεσαι ήσυχα.

Τι έχετε να πείτε για τον Αντισιωνισμό σε σχέση με

τον Αντισημιτισμό. Για εμένα δεν υπάρχει συσχετισμός μεταξύ αυτών των δύο λέξεων, καθώς αναφέρονται σε εντελώς διαφορετικά ζητήματα. Με βλέπω σαν Αντισιωνιστή γιατί αντιτίθεμαι στο Σιωνιστικό κίνημα και στις Σιωνιστικές ιδέες. Αντιτίθεμαι στην κεντρική ιδέα του Σιωνισμού, η οποία είναι το κράτος του Ισραήλ ή μια πατρίδα για τους Εβραίους. Αντιτίθεμαι όπως αντιτίθεμαι και σε οποιοδήποτε άλλο κράτος. Δεν τρέφω καμία προκατάληψη ή ρατσισμό ενάντια σε άλλους ανθρώπους λόγω της θρησκείας τους, αλλά τα πιστεύω μου είναι ενάντια σε εθνικιστικές ιδέες που καταπιέζουν άλλους ανθρώπους.

Ο αντισημιτισμός είναι μια ρατσιστική αντίληψη καθώς κρίνει τους ανθρώπους με βάση τη θρησκεία και τη φυλή τους κι αυτό είναι κάτι το εντελώς διαφορετικό από την αντίθεση σε μια πολιτική κίνηση όπως ο Σιωνισμός.

Σε πολλές περιπτώσεις στο Ισραήλ αλλά περισσότερο στην Ευρώπη, άνθρωποι που διαφωνούμε με αποκαλούν αντισημίτη, αλλά είναι καθαρά άγνοια και παρεξήγηση μιας πολύ βασικής ιδέας. Ακούω ότι αντιτίθεμαι στο κράτος του Ισραήλ και αμέσως βγαίνουν το συμπέρασμα ότι το κάνω επειδή είμαι ρατσιστής. Τους είναι δύσκολο να αντιληφθούν ότι οι ρατσιστικές ιδέες προέρχονται από το ίδιο το κράτος του Ισραήλ.

ΕΡ. Αντιρρήσεις συνείδησης στο Ισραήλ;

Υπάρχουν ολικοί αρνητές στράτευσης ανάμεσός τους; Τι συμβαίνει με τους αντρρήσεις συνείδησης (τι στάση κρατά ο Στρατός, το καθοστάς αλλά και ο πληθυσμός εναντίον τους). Υπάρχουν ποινές;

Το θέμα του στρατού είναι πολύ ενδιαφέρον στο Ισραήλ καθώς το κράτος έχει χτιστεί γύρω από την στρατιωτική του δύναμη και καθώς το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού υπηρέτησε την θητεία του (3 χρόνια για τους άντρες και 2 χρόνια για τις γυναίκες). Οι φωνές που ακούγονται σχετικά με αυτό δεν είναι μια επίσημη πολιτική να πουν «ΟΧΙ!» και αρνούνται να υπηρετήσουν σε μία κατακτητική δύναμη, είναι κυρίως επιθετικές καθώς η κοινή γνώμη βλέπει τη στρατιωτική θητεία σαν περίοδο υπερηφάνειας και οι άνθρωποι που δεν το συμμερίζονται θεωρούνται προδότες και εχθροί.

Κάθε χρόνο ένας αυξανόμενος αριθμός νέων λυκειόπαιδων δημιουργούν μια ομάδα και στέλλουν ένα γράμμα στον πρωθυπουργό και τον Αρχηγό του στρατού δηλώνοντας ότι η συνείδησή τους δεν τους επιτρέπει να υπηρετούν σε ένα Στρατό που κύριο σκοπό του έχει να καταπιέζει, και συνήθως δικάζονται με ποινές κάθειρξης από 1-2 μήνες ως 1-2 χρόνια, ανάλογα αν ο αντρρήςσις επέλεξε να χρησιμοποιήσει τα ΜΜΕ για να κάνει δημόσιο θέμα την άρνηση στράτευσης του ή επέλεξε ένα πιο εύκολο δρόμο ο οποίος είναι επίσκεψη στον ψυχίατρο με σκοπό να τον πείσει ότι είναι ψυχικά ασταθής (ασθενής) και δεν μπορεί να υπηρετήσει. Φυσικά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι αλήθεια, αλλά είναι απλά ένας τρόπος να απαλλαγείς από την θητεία. Και οι δύο τρόποι είναι καλοί, απλά εξαρτάται από την πολιτική σου οπτική, αν είσαι πρόθυμος να φυλακιστείς και να προσπαθήσεις να περάσεις την ιδέα σου σε νέους ανθρώπους που ίσως σε ακούσουν ή αν είσαι διατεθειμένος να μην πας με κάθε δυνατό τρόπο. Αλλά και στις δύο περιπτώσεις θα βρεθείς εκτός στρατού.

ΕΡ. Ποιά είναι η γνώμη σου για τη σύγκριση που κάνουν μερικοί άνθρωποι μεταξύ της συμπεριφοράς των Ναζί του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου ενάντια στους εβραίους σε σχέση με την στάση των σιωνιστών ενάντια στους Παλαιστίνιους;

Διαφωνώ στα περισσότερα σημεία αυτής της σύγκρισης κυρίως επειδή δεν πιστεύω ότι η πρόθεση του κράτους του Ισραήλ είναι να εξολοθρευθούν τους Παλαιστίνιους από το πρόσωπο της γης (ακόμα και οι ρατσιστές της Ισραηλινής ακροδεξιάς επιδιώκουν τη «μεταφορά» του Παλαιστινιακού πληθυσμού, όχι την εξολόθρευση) του). Πάντως το Ισραηλινό κράτος αναμφισβήτητα χρησιμοποιεί ρατσιστικές μεθόδους ενάντια στον Παλαιστινιακό λαό που ζει εντός και εκτός του Ισραήλ - για παράδειγμα η λαιβίδα της Γάζας είναι το μεγαλύτερο Στρατόπεδο συγκέντρωσης του κόσμου - και ο διαχωρισμός των ανθρώπων γίνεται από μια καθαρά ρατσιστική οπτική.

Για μένα, ο πιστιοκότερος τρόπος να δω αυτό το ζήτημα είναι να δω τους Παλαιστίνιους σαν τα «νέα θύματα του ολοκαυτώματος» επειδή το κράτος του Ισραήλ μέσα στη σύντομη ιστορία του χρησιμοποίησε τη ματαμωλή και τρομερή ιστορία του ισραηλιτικού λαού σαν δικαιολογία για την «ασφάλεια» των ανθρώπων που ζουν στο Ισραήλ. Αυτή η αποκαλούμενη «ασφάλεια» έχει εξελιχθεί σε 61 χρόνια ενός βίαιου και καταπιεστικού καθεστώτος. Δεν υπάρχει ασφάλεια στα τείχη και στους ηλεκτροφόρους φράχτες, δεν υπάρχει ασφάλεια στις μαζικές συλλήψεις και τη βίαα καταστολή, δεν υπάρχει τελικά ασφάλεια στο απαρχαιώτ. Το μόνο που υπάρχει είναι περισσότερο οργή, περισσότερες θανάτους και λιγότερο μέλλον.

ΕΡ. Υπάρχουν ακόμα Ισραηλινοί που καταφθάνουν για εποίκισουν τη Δυτική όχθη;

Ναι. Αναμφισβήτητα. Κάθε λίγο (ειδικά σε στιγμές που υπάρχει χαμηλό ηθικό ή στη διάρκεια πολέμου) οι εφημερίδες ανακοινώνουν: «100 Ισραηλινοί από το εξωτερικό αποφάσισαν να έρθουν στο Ισραήλ, πολλοί από αυτούς για να καταταχθούν ή να εποίκισουν εκεί που επιθυμούν». Πολλοί από αυτούς βεβαία καταλήγουν να εποίκισουν τις κατεχόμενες περιοχές. Αν έχουν χρήματα, αλλά επιθυμούν να ζουν την άνετη ζωή τους στις ΗΠΑ ή την Ευρώπη, έχουν πάντα την ευκαιρία να δωρίσουν μερικά εκατομμύρια σε έναν παράνομο εποίκισμό.

ΕΡ. Πως θα όριζες την οπτική σας σχετικά με την λύση στο πρόβλημα της περιοχής;

Θα όριζα την οπτική μου ως «υποχωρήσεις (συμβιβασμοί) στο όνομα της πραγματικότητας», κυρίως επειδή οι αναρχικές ιδέες μου δεν εθνογραφίζονται με την πραγματικότητα που αντιμετωπίζονται και αναμφισβολά δεν ευθυγραμμίζονται και με τη μελλοντική πολιτική λύση. Υπάρχουν τόσα πράγματα που δεν συμφωνώ με το κράτος να είναι το γεγονός ότι οι Παλαιστίνιοι μαζί με τους οποίους αγωνιζόμαστε, σκοπό έχουν τη δημιουργία του δικού τους κράτους, κάτι το οποίο ως αναρχικό με βρίσκει απολύτως αντίθετο, αλλά βλέποντας την πραγματικότητα νομίζω ότι το πρώτο βήμα για τον τερματισμό της συγκρούσης θα είναι η δημιουργία ενός ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους. Δεν υποστηρίζω την ιδέα των δύο κρατών, αλλά πιστεύω ότι θα είναι το πρώτο βήμα που θα γίνει και μετά ευελπιστώ ότι όλοι οι άνθρωποι θα καταλάβουν ότι είναι μία ανόητη λύση και ότι ο μόνος τρόπος για μια πραγματική σύνδεση μεταξύ των ανθρώπων θα είναι να ζήσουν μαζί και να μοιραστούν τη ζωή τους.

ΕΡ. Τι διώξεις αντιμετωπίζετε εκ μέρους της Ισραηλινής δικαιοσύνης;

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν 67 καταδικες εναντιον ακτιβιστών της ομάδας. Οι κατηγορίες είναι: Παράνομη συγκέντρωση, παραβίαση εντολής για μη είσοδο σε κλειστή στρατιωτικής ζώνη (εντολή που χρησιμοποιεί ο Στρατός για να δικαιολογήσει τη χρήση βίας εναντίον διαδηλωτών στις κατεχόμενες περιοχές), επίθεση και παρενόχληση μελών της Αστυνομίας και του Στρατού, επεισόδια, αποκλεισμοί δρόμων και άλλα... Συνήθως αυτό που συμβαίνει είναι ότι στη διάρκεια μια διαμαρτυρίας η Αστυνομία ή ο Στρατός θα μας φορτώσει με ανυπόστατες κατηγορίες με σκοπό να επιμηκύνει τη διάρκεια της σύλληψής μας και να μας τρομοκρατήσει. Εκτός από τις δικές μας καταδικες προσπαθώμε να στηρίζουμε και τους Παλαιστίνιους συναγωνιστές μας στις δικες τους.

ο αιματοβαμμένος αγώνας των παλαιστινίων

Αμέσως μετά τον Β΄ Π.Π., το Σιωνιστικό κίνημα (που δημιουργήθηκε με σκοπό την ίδρυση του Ισραήλ) απαιτήσε τη δημιουργία κράτους και ανέλαβε την παράνομη μετανάστευση των εβραίων στη Παλαιστίνη. Το 1947 ο ΟΗΕ αναλαμβάνει τον έλεγχο της Παλαιστίνης και παρουσιάζει ένα σχέδιο για τη διαίρεση της Παλαιστίνης σε ένα Ισραηλινό και ένα Αραβικό κράτος και τη μετατροπή της Ιερουσαλήμ σε διεθνή πόλη εκτός συνόρων. Μετά από πολλές συγκρούσεις Ισραηλινών και Αράβων το Ισραήλ κατέφερε να κατακτήσει σχεδόν ολόκληρη την Παλαιστίνη, αφήνοντας στους Παλαιστίνιους τη λαιβίδα της Γάζας και ένα κομμάτι από την Δυτική Όχθη με περιορισμένη αυτονομία. Το 1974 αναγνωρίζεται η PLO (Palestinian Liberating Organisation), η οποία αντιπροσωπεύει όλα τα αντιστασιακά κινήματα εναντίον του βάρβαρου κατακτητή. Το 1982 και ενώ η PLO δρα από το Λίβανο, δέχεται μια τρομακτική και βάρβαρη επίθεση από το Ισραήλ με τις σφαγές στα στρατόπεδα προσφύγων Σάμρα και Σατίλλα. Ο τραγικός απολογισμός είναι εκατοντάδες παιδιά και άμαχοι νεκροί. Το 1987 ξεσπά η πρώτη Ιντιφάδα (εξέγερση) στην Παλαιστίνη. Τα τανκς των Ισραηλινών αντμετωπίζουν τις πέτρες των αμάχων Παλαιστινίων που εξεγείρονται για την ανεξαρτησία τους.

Απόρροια του ξεσηκωμού αυτού ήταν η βάρβαρη και φασιστική στάση του κράτους του Ισραήλ που κρατάει μέχρι σήμερα. Οι Παλαιστίνιοι (ουν εγκλωβισμένοι στη λαιβίδα της Γάζας, που γίνεται η πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή στο κόσμο. Δεν έχουν κανένα δικαίωμα στην Παιδεία, στην υγεία, στην εργασία και τελικά στη ζωή.

Είναι αποκλεισμένοι από ξηρά, αέρα και θάλασσα. Η επικοινωνία μεταξύ τους είναι αδύνατη , αφού το Ισραήλ έχει δημιουργήσει πάνω από 650 οδοφράγματα (σημεία ελέγχου), και οι φυλακές είναι γεμάτες με πολιτικούς κρατούμενους. Η κατάσταση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και οι δολοφονίες παιδιών και άμαχου πληθυσμού είναι καθημερινό φαινόμενο. Το 2000 λαμβάνει χώρα η 2η Ιντιφάδα και ο Αραφάτ (ηγέτης της PLO) προτείνει τη λύση των δύο κρατών, πρόταση που το Ισραήλ δεν δέχτηκε φυλακίζοντας τον Αραφάτ στο αρχηγείο του για περίπου δύο χρόνια.

Οι βαρβαρότητες, οι δολοφονίες και η φασιστική στάση του Ισραήλ απέναντι στο Παλαιστινιακό λαό συνεχίζεται, φτάνοντας στο 2008 με την πρωτοφανή γενεοκτονία στη Γάζα. Ο Παλαιστινιακός λαός δέχτηκε επίθεση από το (φασιστικό) κράτος του Ισραήλ για πάνω από 20 μέρες.

Το αποτέλεσμα της σφαγής αυτής είναι 7000 τραυματίες εκ των οποίων οι 501 είναι γυναίκες και παιδιά και 1500 νεκροί εκ των οποίων 410 παιδιά και 170 γυναίκες. Χρησιμοποιήθηκαν απαγορευμένα όπλα όπως βόμβες λευκού φωσφόρου και βόμβες διασποράς. Την ώρα που η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι ΗΠΑ και τα αραβικά καθεστώτα σιωπούν, το Ισραήλ βομβαρδίζει σπίτια, άμαχο πληθυσμό, νοσοκομεία, σχολεία, ακόμα και τις αποθήκες του ΟΗΕ με ανθρωπιστική βοήθεια. Θύματα του βάρβαρου κατακτητή είναι και οι δημοσιογράφοι για να αποκρυφτεί η αλήθεια αλλά και ιατρικό προσωπικό. Με την κατάπαυση του πυρός, το Ισραήλ μετατρέπει την Γάζα σε φυλακή με την παρεμπόδιση εισόδου ανθρωπιστικής βοήθειας. Ενώ η Διεθνής κοινή γνώμη σιωπά, οι Παλαιστίνιοι πεθαίνουν αβοήθητοι από την πείνα, την έλλειψη φαρμάκιων, την έλλειψη ένδυσης, στέγης και νερού. Όμως ο Παλαιστινιακός λαός δεν έχει έλλειψη στην ελπίδα και στο όραμα για την ελευθερία.

Εξήντα χρόνια γενεοκτονίας δεν είναι λίγα, ούτε όμως ικανά για να σταματήσουν τον αγώνα των Παλαιστινίων για την ελευθερία τους.

Το αίμα των αθώνων Παλαιστινίων ποτέ δεν θα πιάει χαμένο

κλείνει η συζήτηση

“Φούσκα” αποδείχθηκε το λιμάνι του νότου.

Απεδείχθη μπαρούφα. Όλη η εδώ και 4 χρόνια συζήτηση, το πηγαίνε-ελα Κινεζοκορεατών και άλλων ιπτάμενων επενδυτών, η επιμονή πολιτικών παραγόντων να φέρουν κοντινέρος από την άπω Ανατολή. Και τώρα έμειναν “αμανάτι” αναγνωριστικές, προκαταρκτικές και άλλες ‘μελέτες’ που κόστισαν τουλάχιστον 600.000 ευρώ! Χρήματα πεταμένα.

Η πραγματικότητα είναι ότι το ξεπούλημα (σε Κινεζικού-Κορεατικού-Αραβικού-Ελληνικού κεφαλαίου συμφέροντα) της συγκεκριμένης περιοχής θα σημαινε την αλλοίωση της τωρινής καθημερινότητας σε όλο το πλέγμα των κοινωνικών, οικονομικών, πολιτιστικών σχέσεων και δεδομένων. Ένας τόπος που ζει ουσιαστικά από τη γη και τον τουρισμό θα είχε μετατραπεί σε ένα λιμάνι τέρας, ένα απέραντο εργοτάξιο, ένα νηπιηκό περιβαλλοντικής καταστροφής. Η ήπια μορφή και δομή των όποιων βιοποριστικών τουριστικών εργασιών θα είχε εξαφανιστεί μαζί με τις φυσικές ομορφιές και την ιστορικότητα του τόπου.

Γι’αυτό ακριβώς το λόγο κάνεις δεν πρέπει να ξεχάσει με τι ύποπλο τρόπο ο Κεφαλογιάννης junior και οι αδηφάγοι τεχνοκράτες του Ο.Λ.Η προωθούναν το σχέδιο αυτό. Υποτατώντας διαρκώς την νομιμοσίη μας. Για τους κύριους αυτούς το μόνο πού μετράει είναι το χρήμα και η δόξα.

Οι λόγοι για τους οποίους το έργο ναυάγησε: Κρίση. Η καυλοσιργία του ελληνικού κράτους. Να που τελικά καμία φόρα βγάδι και σε καλό, σπάνιο βεβαία. Η άρνηση των Τοπικών δήμων και της νομαρχίας, που τελικά κατάλαβαν την ήμια που θα έκανε το έργο, ειδικά στις πολιτικές τους καριέρες στο τοπικό επίπεδο. Και last but not least, οι άνθρωποι που με τον δικό τους άμεσο τρόπο μαζεύτηκαν και όρθωσαν με επιχειρήματα ένα σοβαρό αντίλογο. Η κίνηση πολιτών Μεσσαράς για το περιβάλλον, οι οικολογικές ομάδες του νησιού, η Κατάληψη ευαγγελισμού, το εθνολογικό μουσείο των Βώρων, όλοι με τον τρόπο τους.

Την γλιτώσαμε από την λεγόμενη ανάπτυξη. Προς το παρόν, σε αυτό το μέτωπο.

■/ carpe diem

■ ανεμογεννήτριες στον ομαλό... γιατί;

Κάπου στα μέσα Ιανουαρίου, μια ομάδα ατόμων από τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο στο Ηράκλειο και στα Χανιά, βρεθήκαμε στο χωριό μετά από κάλεσμα των κάτοικων των Παλιών Ρουματιων και της Σπινας. Εδο και καιρό έχει συσταθεί μια πρωτοβουλία, που αντιτίθεται στην κατασκευή ανεμογεννητριών (οι ντόπιοι τους λένε σφουροές) στο βουνό. Η πρωτοβουλία αυτή παλιότερα, είχε προχωρήσει σε κινήσεις που ξεφεύγουν από την νομιμότητα της καταγγελιας και της διαμαρτυρίας.

Σε πρώτη φάση δεχτήκαμε την άπιστευτη φιλοξενία των κατοικων. Αυτή ήταν μια καλή αρχή για να ενημερωθούμε λεπτομερώς, για το θέμα των ανεμογεννητριών που θα «φωτρώσουν» με το έτσι θέλω στις κορυφές των βουνών. Το περιβαλλοντικό έγκλημα, ένα έγκλημα με δόλο, πρόθεση και κυνικήτητα, ανήκοο κατασκευασμα του κράτους και του κεφαλαίου, είναι ένα οργανωμένο σχέδιο μιας συγκεκριμένης πολιτικής. Της πολιτικής της πλιτατικού, του βιασμού των φυσικών πόρων, της εξαφάνισης όχι άπλα λίγου πράσινου, αλλά ολόκληρων οικοσυστημάτων. Η πρόδος προστάζει ξεπάτωμα δασών, εκμετάλλευση πηγών για κερδοσκοπία, ξεπούλημα των ζώων μας, αλλά και της μνήμης μας, με αντάλλαγμα το συμφέρον τοπικών αρχόντων, δημάρχων, φορέων και μεγαλοεταρειών.

Σε δεύτερη φάση, μάθαμε πως αυτό το σχέδιο είναι μια διαδικασία που ξεκίνησε το 2001. Η περιοχή των έργων, αλλά και οι περιοχές γύρω από αυτήν, έχει χαρακτηριστεί δασική. Ανήκει στο δημόσιο και σε ένα μεγάλο βαθμό υπέχθουν για την προστασία και διαγείρωσή του είναι το δασοαρχείο Χανίων. Μια δασική έκταση μπορεί να προσβληθεί μόνο σε περίπτωση που θα φτιαχτούν ανεμογεννήτριες. Από το 2001 λοιπόν η γαλιτική εταιρεία (αντιστοιχη της ελληνικής Δ.Ε.Η)που έχει αναλάβει το έργο, προσπαθει να περάσει τη γραφευκρατία, που θα την εμπόδιζε να ξεπατώσει το βουνό. Δηλαδή έψαχνε νομικά πατήματα για να ξεκινήσει τις εργασίες. Και

οπέρνουν νέο συνδικαίιο

Μια νέα αγροτική οργάνωση ετοιμάζεται να γεννηθεί μετά τις τελευταίες δυναμικές κινητοποιήσεις, οι οποίες έκαναν εμφανή τη διάσπαση του αγροτικού συνδικαλιστικού κινήματος. Οι κορυφαίες οργανώσεις, ΓΕΑΣΕ και ΠΑΣΕΓΕΣ, δεν διαδραμάτιζαν κανέναν ρόλο και οι αγρότες, που πρωταγωνίστησαν στα μπλόκα, μιλούν για την ανάγκη να δημιουργηθεί ένα κομματικά ακριβόμενυτο συνδικαλιστικό όργανο.

Η συντονιστική επιτροπή των πρόσφατων αγροτικών κινητοποιήσεων αποτελεί τη «μαγιά» για νέα οργάνωση. Το πρώτο βήμα θεωρούν ότι έγινε με τη συγκρότηση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου, που στήθηκε με πρωτοβουλία ανεξάρτητων στελεχών. Το συντονιστικό επεδίωξε από την αρχή να παραμερίσει τους κομματικά καθοδηγούμενους. Δεν είναι τυχαίο ότι από το 19μελές όργανο, που είχε έναν εκπρόσωπο από κάθε μπλόκο αποσιώσσαν και οι γαλιζοί των Τεμπών και οι κόκκινοι της Νίκαιας. «Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν άνθρωποι που είναι Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ ή ΚΚΕ στο συντονιστικό. Απλά, αυτοί που είναι μαζί μας δεν παίζουν κομματικά παιχνίδια», λέει ένας από τους δεκαεννιά αγρότες-πρωτεργάτες.

Την εργοήμενη εβδομάδα, πιθανώς στη Θεσσαλονίκη, οι 19 θα συναντηθούν για να συζητήσουν τη μετατροπή του άτυπου πανελλαδικού οργάνου σε συνδικαλιστική οργάνωση με θεσμικό ρόλο.

Ένας από τους κεντρικούς πρωταγωνιστές, ο πρόεδρος του Αγροτικού Συλλόγου Βόρειας Φθιώτιδας, Β. Γκανής, δηλώνει: «Δεν εμπιστευόμαστε τις τριτοβάθμιες συνεταιριστικές οργανώσεις, και η δημιουργία ενός πανελλαδικού οργάνου θα είναι το πρώτο θέμα που θα εξετάσουμε». Όταν ερωτάται, μάλιστα, γιατί δεν υπάρχει επικεφαλής, μας απαντά: «Δεν θέλουμε άλλους στρατηγούς. Χορτάσαμε!»

Το επίσημο συνδικαλιστικό όργανο των αγροτών, η ΓΕΑΣΕ, δεν πρωταγωνίστησε στην πρόσφατη αγροτική εξέγερση -αν και τις αποφάσεις της τη στηρίξε- και παρ' ότι ο πρόεδρος της, βρισκόταν στα μπλόκα, δεν προσκαλούνταν και στις συναντήσεις του Συντονιστικού.

Ο πρόεδρος της ΓΕΑΣΕ, Γ. Γωνιωτάκης (πρόκειται το ΠΑΣΟΚ), παραδέχεται: «Βλέπουμε την πολυδιάσπαση. Θα απευθύνω έκκληση να δημιουργηθεί εκ του μηδενός ένα νέο ενωτικό κίνημα. Η πολυδιάσπαση που υπάρχει σήμερα δεν βοηθάει τον αγρότη».

Η διάσπαση των αγροτών, όπως αναφέρει ο πρόεδρος της ΓΕΑΣΕ, ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του '80, όταν οι αγρότες της Ν.Δ. έρπιαξαν τη ΣΥΔΑΣΕ. Αργότερα και το ΚΚΕ έρπιαξε την ΠΑΣΥ, μια οργάνωση αντίστοιχη με το ΠΑΜΕ. Υστερα από αυτές τις εξελίξεις, στη ΓΕΑΣΕ, χρόνια τώρα, εκλέγονται πρόεδροι στελέχη του ΠΑΣΟΚ.

“Όσο για την ΠΑΣΕΓΕΣ ακολουθεί την παρακμή των συνεταιρισμών. «Εμείς δεν είμαστε συνδικαλιστικό όργανο. Εκπροσωπούμε τους συνεταιρισμούς και ασχολούμαστε με την επιχειρηματικότητά τους», διευκρινίζει ο πρόεδρος, Τ.Κ. Καραμιάς.

Ποιους συνεταιρισμούς όμως; Ως γνωστόν, οι περισσότεροι είναι πλέον «σφραγίδες». Το παραδέχεται και ο ίδιος ο Τ.Κ. Καραμιάς, που αναφέρει ότι από τους 7.000 μόνο οι 1.000 είναι δραστήριοι.

Την επόμενη μέρα συγκεντρωθήκαμε στο χώρο κατοικων στο ύψομετρο που έχει αρχισει το άνοιγμα του δρόμου. Οι κάτοικοι με την ενέργεια τους να κλείσουν το σημείο, δείχνουν πως ο αγώνας συνεχίζεται. Πως δε θα το βάλουν κάτω. Μετά πήγαμε στη Σπίνα, χωριό τριών μόλις μόνιμων κατοικων. Η θέα της περιοχής γύρω από το χωριό, μας άφησε με ανοιχτό το στόμα. Ένα αποστατικό πράσινο περιβάλλον, με βελανιδιές, κατασκηνές, κυμαριές, μανιτάρια, μια φύση που σπανίζει. Οι γύρω κορφές προσφέρουν νερό στο βουνό και στους κατοίκους, έχοντας ασταμάτητη ροή.

Κουβεντιάσαμε με τους κατοίκους και μας είπαν πως χωριά όπως η Σπινα ήταν ΕΑΜικά χωριά. Στο παρελθόν, οι κάτοικοι τους είχαν αντισταθεί ένοπλα κι αποφασιστικά σε οποιοδήποτε προσπάθησε να καταλάβει το βουνό. Οι πρόγονοι τους έχουν αφήσει

καταληψίες αγρότες

Ινδιάνοι αγρότες αντιτέκονται δυναμικά ενάντια στην εκδιώξη τους από καταληψιμένη γη.

Δύο αστυνομίοι των δυνάμεων καταστολής έπεσαν νεκροί κατά την διάρκεια προσπάθειας εκκένωσης καταλήψεως γης που είχαν πραγματοποιήσει αγρότες στο Περού. Οι καταληψίες αγρότες αρνούμενοι να αποχωριστούν επιτέθηκαν στους αστυνομίους εισβολείς με αυτόματα όπλα και ενεπλάκησαν σε κανονική μάχη με τις δυνάμεις καταστολής για ένα δεκάλεπτο, αφήνοντας , εκτός τους δύο νεκρούς

Η καταληψία των αγροτών στο Περού

αστυνομίους, άλλους 4 βαριά τραυματισμένους. Η εκκένωση απολασθήκε με γνώμονα ότι η περιοχή αποτελεί χώρο προστασίας ειδών υπό εξαφάνιση και σημαντικό αρχαιολογικό χώρο, αγνοώντας ότι σε αυτή την ίδια περιοχή συμβιβαν αρμονικά αρχαιότητες, ζώα και άνθρωποι εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, και το σημαντικότερο ότι μεγάλα μέρη της ρεζέρβας έχουν παράνομα τιλοποιηθεί και πουληθεί σε μεγαλοκτηματίες. Η προσπάθεια εκκένωσης των καταληψιών έγινε με την συμμετοχή 1500 πάνοπλων αστυνομικών και θωρακισμένων αμαζών . κατά την διάρκεια των συγκρούσεων συνελήφθηκαν 17 αγρότες.